

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/4/2024
Identifikačné číslo spisu:	9523100228
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9523100228.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému Q. V. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona a iné na verejnom zasadnutí 29. októbra 2024 v Bratislave o odvolaniach obžalovaného Q. V., prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, poškodeného Q. B. a poškodenej obchodnej spoločnosti H. W., s. r. o. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 7. februára 2024, sp. zn. 14T/6/2023, takto

rozhodol:

I: Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo 7. februára 2024, sp. zn. 14T/6/2023 v časti - vo výroku o treste a výroku o ochrannom opatrení.

II: Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovanému

Q. V., nar. X. H. XXXX v Ž., trvale bytom T. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Sučanoch

za

- pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2016 zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 47T/17/2018 z 12. februára 2019,

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 48T/6/2020 z 15. júla 2020,

- pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 55T/27/2022 z 30. januára 2023,

- zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/79/2020 zo 6. júla 2023,

- prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/90/2021 z 3. októbra 2024,

- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona, sčasti spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona

ukladá

Podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej len „Trestný zákon“) s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 47T/17/2018 z 12. februára 2019; rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 48T/6/2020 z 15. júla 2020, rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 55T/27/2022 z 30. januára 2023, rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/79/2020 zo 6. júla 2023 a rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/90/2021 z 3. októbra 2024, ako aj všetky ďalšie výroky a rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu na 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

III: Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie poškodeného Q. B. a spoločnosti H. W. s.r.o. so sídlom v W., Q. X zamietá.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom zo 7. februára 2024, sp. zn. 14T/6/2023, uznal obžalovaného Q. V. za vinného v bode 1) až 15) z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v bode 4), 7) a 9) a pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona v bode 1) až 4), 6), 7), 10) až 14), sčasti spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v bode 10), 12) až 14), na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistenom čase 26. januára 2015 na presne nezistenom mieste v Žiline vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXXX, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc spoločnosť V., spol. s r. o. ako bonitnú, nepravdivým deklarováním dobrej finančnej situácie spoločnosti, uzatvoril zmluvu o pôžičke č. 1/2015 s veriteľom Q. B., nar. XX. N. XXXX, bytom S. XXX/XX, B. (ďalej aj len

„veriteľ“) na sumu 1.000.000 EUR, ktorá bola vyplatená 29. januára 2015 bezhotovostným prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, so splatnosťou najneskôr do dvoch rokov odo dňa uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, teda najneskôr do 26. januára 2017, kde zmluva bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim z čl. IV. zmluvy, ako aj nadväzujúcim záložným právom vyplývajúcim zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 26. januára 2015, pričom dlžník ručil v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území M., na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastnila spoločnosť V., spol. s r. o. v podiele 1/1, uvedené záložné právo bolo zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX 30. januára 2015 (veriteľ ako prvý v poradí), následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 17. augusta 2016 v čase o 10.51 hod. na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa Q. B. nepravdivé doklady, a to Návrh na výmaz záložného práva záznamom zo 16. augusta 2016 a Vyhlásenie o vzdaní sa záložného práva, ktoré bolo zriadené záložnou zmluvou, a ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Žilina, odbor katastrálny pod č. M. XXX/XXXX, s podpisovou doložkou Q. B. a na zadnej strane s overovacou doložkou podpisu Q. B. opatrenou úradnou pečiatkou Obecného úradu T., ktoré však poškodený Q. B. nikdy nepodpísal a nemal o daných dokumentoch ani vedomosť, pričom overenie podpisu Q. B. malo byť podľa predtlaču pečiatky v osvedčovacej knihe vykonané 16. augusta 2016 o 14.30 hod. na Obecnom úrade T. s číslom zápisu 1887/2016, avšak podľa osvedčovacej knihy na Obecnom úrade T. bolo pridelené predmetné číslo 27. júl 2016 a údaje uvedené v osvedčovacej knihe nie sú totožné s údajmi zapísanými v predloženej overovacej pečiatke, čím týmto konaním obvinený dosiahol to, že Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vykonal zmenu na LV č. XXXX k. ú. M., v časti C: Ľarchy, keď záložné právo zapísané v prospech pošk. Q. B. bolo vymazané, následne bola opätovne na Okresný úrad Žilina, odbor katastrálny doručená Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. M. na LV č. XXXX medzi záložným veriteľom Q. B. a záložcom V., spol. s r. o., ktorú však poškodený Q. B. tiež nikdy nepodpísal, nemal o nej vôbec vedomosť a na základe ktorej bolo jeho záložné právo vyplývajúce z uzavretej zmluvy o pôžičky zapísané až ako druhé v poradí (veriteľom v 1. rade bola zapísaná spoločnosť H. W., s r. o.), pričom pôžičku poškodenému obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenému Q. B. škodu vo výške 1.000.000 EUR;

2) v presne nezistenom čase 12. marca 2015 na presne nezistenom mieste v Žiline vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXXX, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc spoločnosť V., spol. s r. o. ako bonitnú, nepravdivým deklarovанím dobrej finančnej situácie spoločnosti, uzatvoril Zmluvu o pôžičke č. 2/2015 s veriteľom Ing. V. Ď. (ďalej len „veriteľ“) na sumu 800.000 USD (753.792,50 EUR) a 30.000 EUR, ktorá bola vyplatená postupne od 6. júna 2013 do 11. februára 2015 v jednotlivých splátkach v hotovosti, resp. bezhotovostným prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXXXXX/XXXX so splatnosťou najneskôr do dvoch rokov odo dňa uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, teda najneskôr do 12. marca 2017, zmluva bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim z čl. IV. zmluvy, ako aj nadväzujúcim záložným právom vyplývajúcim zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 12. marca 2015, pričom dlžník ručil v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území M., na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastnila spoločnosť V., spol. s r. o. v podiele 1/1, uvedené záložné právo bolo zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX 30. januára 2015 (veriteľ ako druhý v poradí); následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 17. augusta 2016 na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa Ing. V. Ď., nepravdivé doklady, a to Návrh na výmaz záložného práva záznamom zo 16. augusta 2016 a Vyhlásenie o vzdaní sa záložného práva, ktoré bolo zriadené záložnou zmluvou a ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Žilina, odbor katastrálny pod č. M. XXXX/XXXX, s podpisovou doložkou Ing. V. Ď., s overovacou doložkou opatrenou úradnou pečiatkou Obecného úradu T., ktoré však poškodená Ing. V. Ď. nikdy nepodpísala a nemala o daných dokumentoch ani vedomosť, pričom overenie podpisu Ing. V. Ď. malo byť v osvedčovacej knihe vykonané 16. augusta 2016 o 11.15 hod. na Obecnom úrade T., podľa predtlaču pečiatky s číslom zápisu 1884/2016, avšak podľa osvedčovacej knihy na Obecnom úrade T. bolo pridelené predmetné číslo 27. júla 2016 a údaje uvedené v osvedčovacej knihe nie sú totožné s údajmi zapísanými v predloženej overovacej pečiatke, čím týmto konaním obvinený dosiahol

to, že Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vykonal zmenu na LV č. XXXX k. ú. M., v časti C: Tarchy, keď záložné právo vyplývajúce zo zmluvy o pôžičky zapísané v prospech pošk. Ing. V. Ď. bolo vymazané, následne bola opätovne na Okresný úrad Žilina, odbor katastrálny doručená Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. Višňové na LV č. XXXX medzi záložným veriteľom Ing. V. Ď. a záložcom V., spol. s r. o., ktorú však poškodená Ing. V. Ď. opätovne nikdy nepodpísala, nemala o nej vôbec vedomosť a na základe ktorej bolo jej záložné právo vyplývajúce z uzavretej zmluvy o pôžičky zapísané až ako tretie v poradí (veriteľom v 1. poradí bola zapísaná spol. H. W., s. r. o. a veriteľom v 2. poradí bol Q. B.), pričom pôžičku poškodenej Ing. V. Ď. obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenej Ing. V. Ď. škodu vo výške 783.792,50 EUR;

3) v presne nezistenom čase 23. marca 2015 na presne nezistenom mieste v Žiline vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXXX, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc spoločnosť V., spol. s r. o. ako bonitnú, nepravdivým deklarováním dobrej finančnej situácie spoločnosti, uzatvoril Zmluvu o pôžičke so spoločnosťou A., s. r. o., so sídlom V. T. Š. XXX/XX, XXX XX Ž., zastúpenou konateľom V. V., ako veriteľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej pôžičky v sume 100.000 EUR, najneskôr do 7 dní po zápise záložného práva k nehnuteľnostiam so splatnosťou najneskôr do 12 mesiacov od poskytnutia predmetnej sumy, dodatkom č. 1 k Zmluve o pôžičke, ktorý bol uzavretý 21. marca 2016 bola splatnosť pôžičky predĺžená najneskôr do 23. marca 2017, predmetná zmluva bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim z článku II. zmluvy, ako aj nadväzujúcim záložným právom vyplývajúcim zo Zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 23. marca 2015, pričom dlžník ručil v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX pre okres Bratislava III, obec: A. m. č. N. V., kat. územie N. V., byt č. X na 1. p., vchod: T. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome č. s. XXXX situovanom na pozemku KN -C parc. č. XXXXX zastavané plochy a nádvorcia o výmere 283 m², v bytovom dome č. s. XXXX situovanom na pozemku KN-C parc. č. XXXXX zastavané plochy a nádvorcia o výmere 295 m², v bytovom dome č. s. XXXX situovanom na pozemku KN-C parc. č. XXXXX zastavané plochy a nádvorcia o výmere 367 m², spoluvlastnícky podiel záložcu 1/1, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemkom, ktorý je 8037/563655, obvinený následne od poškodenej spoločnosti A., s. r. o. vylákal 14. decembra 2015 ďalšie finančné prostriedky vo výške 40.000 EUR, na základe čoho bola 14. decembra 2015 spísaná Zmluva o pôžičke medzi spoločnosťou A., s. r. o., ako veriteľom a spoločnosťou V., spol. s r. o., ako dlžníkom, zastúpená Q. V. a V. V., s opakovaným deklarováním dobrej finančnej kondície spoločnosti V., spol. s r. o., s rýchlou návratnosťou poskytnutých finančných prostriedkov a poskytnutím zákaziek pre spoločnosť A., s. r. o., čo sa však neuskutočnilo, k splateniu pôžičiek v dobe ich splatnosti nedošlo, pričom spoločnosť V. spol. s r. o. už v roku 2015 fungovala na finančných prostriedkoch, ktoré si obvinený v jej mene požičiaval od iných veriteľov a tieto nesplácal, o čom nemal V. V. vôbec vedomosť, pričom pôžičku poškodenej spol. A., s. r. o. obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenej spol. A., s. r. o. škodu vo výške 140.000 EUR,

4) v presne nezistenom čase 2. júla 2015 na presne nezistenom mieste v Žiline ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc, že je bonitným dlžníkom, nepravdivým deklarováním svojej dobrej finančnej situácie, uzatvoril Zmluvu o pôžičke č. 1/2015 s osobami: M. W., nar. XX. Q. XXXX, bytom M. Q. č. XXXX/XX, Ž. a M. W., nar. X. P. XXXX, bytom A. B. C. XXX/XX, Ž. (ďalej aj len „veriteľa“) na sumu 400.000 EUR, ktorá bola vyplatená v jednotlivých splátkach v časti v hotovosti a v časti bezhotovostným prevodom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v Tatra banke na meno Q. V. v čase od 21. februára 2013 do 8. júla 2014, so splatnosťou do 30. júna 2020, kde požičaná suma bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 2. júla 2015, pričom dlžník ručil v prospech veriteľov nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území T., na LV č. XXXX, ktoré vlastní ručiteľia Q. V. a X. V. v 1 v BSM a V. V. a M. V. v 1 BSM v rozsahu - ubytovňa č. s. 824 postavená na parcele C KN XXXX, pozemky - C KN 631 záhrady o výmere 302 m², C KN XXXX zastavané plochy a nádvorcia o výmere 149 m², C KN 1462/1 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 192 m², uvedené záložné práva boli zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX 31. augusta 2015 (veriteľ bol zapísaný ako prvý v poradí); následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 20. júla

2016 v čase o 08.57 hod. na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľov M. W. a M. W. nepravdivé doklady, a to Návrh na výmaz záložného práva záznamom z 19. júla 2016 a Výhlásenie o vzdaní sa záložného práva z 19. júla 2016, ktoré bolo zriadené záložnou zmluvou, a ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Žilina, odbor katastrálny pod č. V 7125/2015 31. augusta 2015, pričom tieto doklady boli opatrené podpisom M. W., s prílohou OSVEDČENIE o pravosti podpisu M. W., nar. XX. Q. XXXX, bytom M. Q. XXXX/XX, č. OP Z., s poradovým číslom O287978/2016, overený pečiatkou č. 6 notára JUDr. Dana Tabačková, Žilina s podpisom notárom povereného zamestnanca V. S. z 20. júla 2016, a podpisom M. W., nar. X. P. XXXX, bytom A. B. C., Ž., OP:XXXXXX, s poradovým číslom O287979/2016, overený pečiatkou č. 6 notára JUDr. Dana Tabačková, Žilina s podpisom notárom povereného zamestnanca V. S. z 20. júla 2016, avšak poškodení M. W. a M. W. nikdy tieto doklady nepodpisali a nemali o nich ani vedomosť, pričom bolo zistené, že notárka JUDr. Dana Tabačková neoverovala v daný deň podpisy M. W. a M. W., pečiatka notárskeho úradu č. 6 bola sfalšovaná, v systéme podpisov neeviduje na svojom notárskom úrade čísla O287978/2016 a O287979/2016, pričom číslo O287978/2016 bolo pridelené na doklade Osvedčenie pravosti podpisu na notárskom úrade JUDr. Štefan Kutenič, Žiar nad Hronom a číslo O287977/2016 bolo pridelené na doklade Osvedčenie pravosti podpisu na notárskom úrade JUDr. Zora Belková, Banská Bystrica, kde boli overené podpisy iných osôb, čím týmto konaním obvinený dosiahol to, že Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vykonal zmenu na LV č. XXXX k. ú. M., v časti C: Ľarchy, keď záložné právo zapísané v prospech veriteľov M. W. a M. W. bolo vymazané, pričom následne 8. augusta 2016 došlo k zápisu záložného práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV XXXX v k. ú. T. v prospech inej osoby, a to V. A., trvalo bytom V. A. XXXX/XX, Ž., pričom pôžičku poškodeným obvinený riadne nesplatil (ostal dlžný minimálne 260.000 EUR), čím týmto konaním spôsobil poškodeným M. a M. W. škodu vo výške 400.000 EUR,

5) v presne nezistenom čase 5. novembra 2015 na presne nezistenom mieste v T., okres Žilina vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXXX, ako postupca (ďalej len „postupca“) uzatvoril so spoločnosťou V. B., s. r. o., so sídlom D. X, XXX XX A., IČO: XXXXXXXXX (v súčasnosti pod obchodným menom: A. E. Z. s. r. o.) ako postupníkom (ďalej aj len „V.“), Faktoringovú zmluvu č. F2015/11/160, predmetom ktorej bola dohoda o prefinancovaní služieb a tovarov poskytnutých spoločnosťou V., spol. s r. o. pre Univerzitnú nemocnicu Martin, v rozsahu Zmluvy o dielo č. Z201527207_Z z 8. októbra 2015 a Zmluvy o dielo č. Z201528695_Z z 15. októbra 2015, avšak zástupcovia poškodenej spoločnosti V. nemali vedomosť, že Faktoringovú zmluvu č. F2015/11/160 nepodpisal V. V., ako jeden z konateľov spoločnosti V., spol. s r. o., pričom spoločnosť V. by nikdy nepristúpila k podpisu danej zmluvy a k jej plneniu, ak by zmluvu podpísal len jeden z konateľov spoločnosti V., spol. s r. o., pričom následne na základe podmienok, ktoré museli byť splnené, aby k odkúpeniu pohľadávky poškodenou spoločnosťou V. došlo, obvinený predložil Súhlasy nemocnice s postúpením pohľadávky na sumu 166.246 EUR z 2. novembra 2015 a na sumu 273.429 EUR z 2. novembra 2015, ktorými Univerzitná nemocnica v Martine zastúpená MUDr. F. K. udelila súhlas s postúpením pohľadávok v celkovej sume 439.675 EUR na nového veriteľa V., Faktúru č. 1412112015 vo výške 273.429 EUR s dátumom vystavenia 2. november 2015 a Faktúru č. 1411112015 s dátumom vystavenia 2. november 2015 vo výške 166.246 EUR, ako aj Oznámenie o postúpení pohľadávok, ktoré malo deklarovať, že postupca (V., spol. s r. o.) oznámil postúpenie pohľadávky Univerzitnej nemocnici Martin, o čom však MUDr. F. K., riaditeľ nemocnice nemal vedomosť, pričom na základe týchto predložených dokumentov poškodená spoločnosť V. v domnení, že sú splnené všetky podmienky pre odkúpenie pohľadávky v kontexte s podpísanou Faktoringovou zmluvou uhradila na účet spoločnosti V., spol. s r. o., 12. novembra 2015 sumu vo výške 439.675 EUR, následne obvinený nechal vystaviť a doručiť Univerzitnej nemocnici Martin 7. decembra 2015 faktúry s rovnakými číslami, ako predložil spoločnosti V., teda č. 1412112015 vo výške 273.429 EUR a č. 1411112015 vo výške 166.246 EUR, ale s iným dňom vystavenia a to 20. novembra 2015, pričom Univerzitná nemocnica Martin nemajúc vedomosť o skutočnom postúpení daných pohľadávok zo strany spoločnosti V., spol. s r. o. na spoločnosť V., 29. decembra 2015 uhradila na účet spoločnosti V., spol. s r. o., sumu 273.429 EUR a 166.246 EUR, o čom nemali zástupcovia poškodenej spoločnosti V. žiadnu vedomosť, pričom obvinený dané prostriedky použil pre vlastnú potrebu, čím týmto konaním spôsobil poškodenej spol. V. B., s. r. o. škodu vo výške 439.675 EUR;

6) v presne nezistenom čase 12. februára 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc, že je bonitným dlžníkom, nepravdivým deklarováním svojej dobrej finančnej situácie, uzatvoril Zmluvu o pôžičke č. 1/2016 (ďalej len „zmluva“) s veriteľom X. V., s. r. o., so sídlom W. XX, XXX XX Ž.-A., IČO: XX XXX XXX, zastúpená konateľom Ing. T. V. (ďalej aj len „veriteľ“) na sumu 196.000 EUR, ktorá suma bola poskytnutá dlžníkovi v častiach bezhotovostným prevodom na účet XXXXXXXXXXXX/XXXX, pričom dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi peňažnú pôžičku najneskôr do 31. augusta 2016 a to poukázaním na bankový účet veriteľa vedený v čl. I tejto zmluvy, pôžička bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 12. februára 2016, pričom ako záložca vystupovala spoločnosť K., s. r. o., Š. XX, XXX XX Š., IČO: XXXXXXXX zastúpená konateľom Q. V., ktorá ručila v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX k. ú. T., vedenými Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom a to k pozemku - parcela registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku-zastavané plochy a nádvoria o výmere 157 m2, pozemku - parcela registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku-zastavané plochy a nádvoria o výmere 415 m2, pozemku - parcela registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku-zastavané plochy a nádvoria o výmere 34 m2, stavbe - druh stavby rodinný dom, so súp. číslom XXX, postavenom na pozemku - parcela registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, uvedené záložné právo bolo zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX, k. ú. T. 11. marca 2016 (veriteľ ako prvý v poradí); následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 15. júna 2016 na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa X. V., s. r. o., nepravdivé doklady, a to Návrh na výmaz záložného práva záznamom z 15. júna 2016 a Výhlásenie o vzdaní sa záložného práva z 15. júna 2016 na LV č. XXXX, k. ú. T. v časti C Ľarchy, ktoré však zástupca poškodenej spoločnosti Ing. T. V. nikdy nepodpísal a nemal o daných dokumentoch ani vedomosť, čím týmto konaním obvinený dosiahol to, že Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vykonal zmenu na LV č. XXXX k. ú. T., v časti C: Ľarchy, keď záložné právo zapísané v prospech veriteľa X. V., s. r. o. bolo vymazané, pričom následne 20. júna 2016 došlo k zápisu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k. ú. Rosina v prospech inej osoby, a to V. X., nar. XX. P. XXXX, ul. X. V. XXX, 02X XX K. N. K., pričom pôžičku poškodenej spoločnosti obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenej spoločnosti X. V., s. r. o. škodu vo výške 196.000 EUR;

7) v presne nezistenom čase 3. marca 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXX, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc spoločnosť V., spol. s r. o. ako bonitnú, nepravdivým deklarováním dobrej finančnej situácie spoločnosti, uzatvoril Zmluvu o pôžičke so spoločnosťou M., s. r. o., so sídlom V. R., XXX XX Ž., IČO: XXXXXXXX (ďalej len „veriteľ“) na sumu 350.000 EUR, ktorá bola vyplatená 3. marca 2016 a 8. marca 2016 bezhotovostným prevodom na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, so splatnosťou najneskôr do 30. júna 2016, pričom na základe dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke z 29. júna 2016 bola splatnosť pôžičky posunutá na sumu 150.000 EUR do 31. augusta 2016 a na sumu 200.000 EUR do 30. októbra 2016, kde zmluva bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim z čl. III a vystavením vlastnej zmenky bez protestu vo výške 350.000 EUR s avalom: avalista 1) V. V., bytom M. XXX, avalista 2) M. V., bytom M. XXX, avalista 3) Q. V., avalista 4) X. V. na rad záložného veriteľa, ako aj nadväzujúcim záložným právom vyplývajúcim zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti z 3. marca 2016, pričom k zmluve a zmluve o zriadení záložného práva pristúpili ako ručiteľia Q. V., nar. X. H. XXXX, a X. V., nar. XX. P. XXXX, obaja trvalo bytom F. XXX, T. a V. V., nar. XX. V. XXXX a M. V., nar. XX. N. XXXX, obaja trvale bytom M. č. XXX, ktorí ručili v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území T. na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastní ručiteľia ako bezpodieloví spoluvlastníci Q. V., V. V. a X. V., M. V. v rozsahu ubytovňa č. s. XXX postavená na parcele C KN XXXX, pozemky - C KN XXX záhrady o výmere 302 m2, C KN XXXX zastavené plochy a nádvoria o výmere 149 m2, C KN XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 192 m2, uvedené záložné práva boli zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX (veriteľ bol zapísaný ako druhý v poradí); následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 20. júla 2016 v čase o 08.58 hod. na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa

M., s. r. o. nepravdivé doklady, a to Návrh na výmaz záložného práva záznamom z 20. júla 2016 a Výhlásenie o vzdaní sa záložného práva z 20. júla 2016, ktoré bolo zriadené záložnou zmluvou, a ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Žilina, odbor katastrálny pod č. M. XXXX/XXXX 7. marca 2016, pričom tieto doklady boli opatrené podpisom konateľa spoločnosti M., s. r. o. MVDr. Q. Y., s prílohou OSVEDČENIE o pravosti podpisu MVDr. Q. Y., nar. X. Q. XXXX, r. č. XXXXXX/XXX, bytom R. XXXX/X, s poradovým číslom O287962/2016 prideleným centrálnym registrom osvedčených podpisov, overený pečiatkou č. 6 notára JUDr. Viera Školníková, Martin a podpisom notárom povereného zamestnanca Z. W. zo 20. júla 2016, avšak zástupca poškodenej spoločnosti MVDr. Q. Y. nikdy tieto doklady nepodpísal a nemal o nich ani vedomosť, pričom bolo zistené, že notárka JUDr. Viera Školníková neoverovala v daný deň podpis MVDr. Q. Y., pečiatka notárskeho úradu č. 6 bola sfaľovaná, v systéme podpisov neeviduje na svojom notárskom úrade číslo O287962/2016, pričom číslo O287962/2016 bolo pridelené 15. apríla 2016 na doklade Osvedčenie pravosti podpisu na notárskom úrade JUDr. Miroslava Ďuriša, Liptovský Mikuláš, kde bol overený podpis inej osoby, čím týmto konaním obvinený dosiahol to, že Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vykonal zmenu na LV XXXX, k. ú. T., v časti C: Ľarchy, keď záložné právo zapísané v prospech poškodenej spoločnosti M., s. r. o. bolo vymazané, pričom následne 8. augusta 2016 došlo k zápisu záložného práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV XXXX v k. ú. T. v prospech inej osoby, a to V. A., trvalo bytom V. A. XXXX/XX, Ž., pričom pôžičku poškodenej spoločnosti obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenej spoločnosti M., s. r. o. škodu vo výške 350.000 EUR,

8) v presne nezistenom čase 21. marca 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXXX, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc spoločnosť V., spol. s r. o. ako bonitnú, nepravdivým deklarováním dobrej finančnej situácie spoločnosti, uzatvoril Zmluvu o pôžičke s veriteľom V. V., nar. XX. H. XXXX, bytom T. XXXX/X, ako štatutárnym zástupcom obchodnej spoločnosti A., s. r. o., so sídlom V. T. Š. XXX/XX, Ž., IČO: XX XXX XXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej pôžičky v sume 100.000 EUR najneskôr do 7 dní po zápise záložného práva k nehnuteľnostiam, so splatnosťou najneskôr do 4 mesiacov odo dňa ich obdržania, predmetná zmluva bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim z článku II. zmluvy, ako aj nadväzujúcim záložným právom vyplývajúcim zo zmluvy o záložnom práve k nehnuteľnému majetku z 21. marca 2016, pričom dlžník ručil v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, na LV č. XXX, kat. územie T., a to 1.) dom č. s. XXX situovaný na pozemku KN-C parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 399 m², 2.) pozemok KN-C parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 399 m², kde ako záložca vystupuje F. S., nar. X. Q. XXXX, bytom Š. č. XXX a Ing. T. V., nar. XX. P. XXXX, bytom Ž., T. č. XXXX/XXA, obaja ako štatutárni zástupcovia obchodnej spoločnosti K. T. Z., s. r. o., so sídlom W.Y. X/A, XXX XX A., IČO: XX XXX XXX, na základe čoho bol 23. marca 2016 z účtu spol. A., s. r. o., č. účtu B. XXXX XXXX XXXX XXXX vykonaný prevod sumy 100.000 EUR na účet spol. V., spol. s r. o., č. účtu B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, nakoľko však termín splatnosti pôžičky dodržaný nebol, medzi veriteľom V. V. ako štatutárnym zástupcom spoločnosti A., s. r. o., a dlžníkom došlo 28. júna 2016 k uzavretiu dodatku č. 1 k Zmluve o pôžičke uzavretej 21. marca 2016, v zmysle ktorej bol termín splatnosti pôžičky zmenený vzájomnou dohodou zmluvných strán najneskôr do 31. decembra 2016; následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 30. augusta 2016 na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa V. V., štatutárneho zástupcu spoločnosti A., s. r. o. nepravdivé doklady, a to Návrh na výmaz záložného práva záznamom z 30. augusta 2016 a Výhlásenie o vzdaní sa záložného práva z 30. augusta 2016 na LV XXX, k. ú. T., s podpisovou doložkou V. V. a na zadnej strane s overovacou doložkou podpisu V. V. opatrenou úradnou pečiatkou Obecného úradu T., ktoré však zástupca poškodenej spoločnosti V. V. nikdy nepodpísal a nemal o daných dokumentoch ani vedomosť, pričom overenie podpisu V. V. malo byť podľa predtlaču pečiatky s číslom zápisu 1926/2016 v osvedčovacej knihe vykonané 30. augusta 2016 v čase o 13.20 hod. na Obecnom úrade T., avšak podľa osvedčovacej knihy na Obecnom úrade T. pod číslom zápisu 1926/2016 nebol takýto úkon v tento deň vykonaný (predmetné číslo bolo pridelené 27. júla 2016) a údaje uvedené v osvedčovacej knihe nie sú totožné s údajmi zapísanými v predloženej overovacej pečiatke, čím týmto konaním obvinený dosiahol to, že Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vykonal

zmenu na LV č. XXX, k. ú. T., v časti C: Ľarchy, keď záložné právo zapísané v prospech poškodenej spoločnosti A., s. r. o. bolo vymazané, pričom následne 31. októbra 2016 došlo k zápisu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX k. ú. T. v prospech iného subjektu, a to spoločnosti A., s. r. o., A. XXXX, XXX XX Ž., IČO: XXXXXXXXX, pričom pôžičku poškodenej spoločnosti obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenej spol. A., s. r. o. škodu vo výške 100.000 EUR;

9) v presne nezistenom čase 25. apríla 2016 na presne nezistenom mieste v T., okres Žilina vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXXX, ako postupca (ďalej aj len „postupca“) uzatvoril so spoločnosťou V. E. Z., s. r. o., so sídlom V. X, XXX XX A., IČO: XXXXXXXXX (v súčasnosti pod obchodným menom: A. E. Z. s. r. o.) ako postupníkom, Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 2016/04/67, pričom postupca (spol. V., spol. s r. o.) vyhlásil, že má pravé a nepremlčané pohľadávky v celkovej výške 1.195.000 EUR voči dlžníkovi Univerzitná nemocnica Martin, so sídlom Kollárova 2, 036 59 Martin, IČO: 00365327 (ďalej aj len „dlžník“) a 8. apríla 2016 postupca (spol. V., spol. s r. o.) vystavil dlžníkovi Univerzitnej nemocnice Martin faktúru č. 0371042016 vo výške 1.195.000 EUR, a deklaroval prevzatie Oznámenia o postúpení pohľadávok dlžníkom, predmetná faktúra ako aj Oznámenie o postúpení pohľadávok boli opatrené pečiatkou Univerzitnej nemocnice v Martine, potvrdzujúce prevzatie daných dokladov dlžníkom a súčasťou predložených dokumentov bol obvineným predložený aj požadovaný Súhlas nemocnice s postúpením pohľadávky na sumu 1.195.000 EUR z 27. apríla 2016, ktorým Univerzitná nemocnica v Martine mala súhlasiť s postúpením pohľadávky vo výške 1.195.000 EUR na nového veriteľa v zmysle Zmluvy o dielo č. Z20166091 z 18. marca 2016 a ktorý bol overený podpisom MUDr. F. K., PhD., MBA, riaditeľa Univerzitnej nemocnice v Martine, s prílohou OSVEDČENIE o pravosti podpisu MUDr. F. K., s poradovým číslom O287988/2016, overený pečiatkou č. 6 notára JUDr. Viery Školníkovej, Martin a podpisom notárom povereného zamestnanca Z. W. z 27. apríla 2016, avšak MUDr. F. K., PhD., MBA, riaditeľ Univerzitnej nemocnice v Martine, tento doklad nikdy nepodpísal a nemal o ňom ani vedomosť, pričom bolo zistené, že notárka JUDr. Viera Školníková neoverovala v daný deň podpis MUDr. F. K., pečiatka notárskeho úradu č. 6 bola sfalšovaná, v systéme podpisov neeviduje na svojom notárskom úrade číslo O 287988/2016, predmetné číslo bolo pridelené na doklade Osvedčenie pravosti podpisu na notárskom úrade JUDr. Dalma Nurbergerová, Šamorín 15. apríla 2016, kde bol overený podpis inej osoby, (a teda vzhľadom na uvedené Univerzitná nemocnica Martin nemala vedomosť o postúpení pohľadávky vo výške 1.195.000 EUR zo spoločnosti V., spol. s r. o. na spoločnosť V. E. Z., s. r. o.), pričom na základe takto predložených podkladov vrátane nepravdivého podkladu - Súhlasu nemocnice s postúpením pohľadávky, poškodená spoločnosť V. E. Z., s. r. o. v domnení, že predložené podklady sú pravdivé, odkúpila danú pohľadávku od spoločnosti V., spol. s r. o. a 2. mája 2016 vyplatila spoločnosti V., spol. s r. o. na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX sumu 744.544 EUR; hoci následne zo strany dlžníka (Univerzitnej nemocnice Martin) nedošlo k splácaniu dlžnej sumy, keď bolo zistené, že spoločnosť V., spol. s r. o. nedokončila práce v zmysle Zmluvy o dielo č. Z20166091_Z z 18. marca 2016 a Univerzitná nemocnica v Martine odstúpila od zmluvy so spoločnosťou V., spol. s r. o. a došlo medzi nimi k dohode o urovaní z 9. decembra 2016, kde za dovtedy vykonané práce spoločnosťou V., spol. s r. o. na predmete diela bola 31. októbra 2016 vyplatená zálohová mimoriadna platba nemocnice vo výške 298.732,60 EUR, a teda spoločnosť V. E. Z., s. r. o. bola uvedená do omylu, keď jej bolo obvineným predložené nepravdivé stanovisko MUDr. F. K., riaditeľa Univerzitnej nemocnice v Martine, deklarujúce súhlas s postúpením pohľadávky vo výške 1.195.000 EUR zo spoločnosti V., spol. s r. o. na spoločnosť V. E. Z., s. r. o., čím týmto konaním spôsobil poškodenej spol. V. E. Z., s. r. o. škodu vo výške 744.544 EUR;

10) v presne nezistenom čase 5. mája 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXXX, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc spoločnosť V., spol. s r. o. ako bonitnú, nepravdivým deklarováním dobrej finančnej situácie spoločnosti, uzatvoril zmluvu o pôžičke s veriteľom V. A., nar. XX. F. XXXX, trvalo bytom V. A. XXXX/XX, Ž. (ďalej len „veriteľ“) na sumu 2.800.000 EUR, ktorá však bola vyplatená dlžníkovi len v sume 1.000.000 EUR, pričom táto pôžička mala byť vrátená veriteľovi do 5. novembra 2017, kde zmluva bola zabezpečená

záložným právom vyplývajúcim z čl. VI. zmluvy, ako aj záložným právom vyplývajúcim zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo 6. mája 2016, pričom k zmluve a zmluve o zriadení záložného práva pristúpili ako ručiteľia Q. V., nar. X. H. XXXX, a X. V., nar. XX. P. XXXX, obaja trvalo bytom F. XXX, T., ktorí ručili v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území T. na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastní ručiteľia ako bezpodieloví spoluvlastníci v podiele 1/1 v rozsahu -polyfunkčný dom č. sup. XXX na KNC parc. č. XXXX/X, pozemky-KNC parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 289 m², KNC parc. č. XXXX/X, záhrady o výmere 66 m², KNC parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 6 m², KNC parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 26 m², KNC parc. č. XXXX/X orná pôda o výmere 20 m², KNC parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere 204 m², KNC parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 94 m², ďalej nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území T. zapísanými na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastní ručiteľia ako bezpodieloví spoluvlastníci spolu v podiele 1/2 v rozsahu garáž súp. č. 879 na KNC parc. č. XXXX/X, pozemky - KNC parc. č. XXXX/X, zastavené plochy a nádvoría o výmere 66 m², KNC parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 80 m², KNC parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere 79 m², uvedené záložné práva boli zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXX a LV č. XXXX (veriteľ bol zapísaný ako prvý v poradí); následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 17. októbra 2016 na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa V. A. nepravdivý doklad, a to Kvitanciu s návrhom na výmaz záložného práva v k. ú. T., ktorou mal veriteľ žiadať o výmaz záložného práva k LV č. XXX a LV č. XXXX, pretože dlžník svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy z 5. mája 2016 mal splatiť k 7. októbru 2016, čo sa však nezakladalo na pravde a poškodený tieto doklady nikdy nepodpísal a nemal o nich ani vedomosť a z uvedeného dôvodu následne poškodený V. A. doručil dňa 10. novembra 2016 na Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor úplné späťvzatie listiny z 11. októbra 2016 k LV č. XXX a č. XXXX, k. ú. T., v dôsledku čoho Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor nevykonal zmenu na LV č. XXX a č. XXXX, k. ú. T., avšak zmluva o pôžičke v čl. V bod a) nebola dlžníkom riadne plnená a pôžička nebola veriteľovi riadne splácaná v mesačných splátkach, z uvedenej poskytnutej sumy (1.000.000 EUR) bola uhradená v splátkach suma 400.000 EUR, pričom zo strany veriteľa došlo k spoplatneniu celej zvyšnej časti nesplatennej dlžnej sumy, čím týmto konaním spôsobil poškodenému V. A. škodu vo výške 600.000 EUR;

11) v presne nezistenom čase 17. júna 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline vystupujúc za obchodnú spoločnosť K., s. r. o., so sídlom Š. XX, XXX XX, IČO: XX XXX XXX, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc spoločnosť K., s. r. o. ako bonitnú, nepravdivým deklarováním dobrej finančnej situácie spoločnosti, uzatvoril Zmluvu o pôžičke s V. X., L. V. XXX, XXX XX K. N. K. (ďalej len „veriteľ“) na sumu 200.000 EUR, ktorá bola poskytnutá 17. júna 2016 bezhotovostným prevodom na účet č. XXXXXXXXXXXX/0200, s dojednanými úrokmi 2 % mesačne z poskytnutej sumy so splatnosťou najneskôr do 17. decembra 2016 odo dňa uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, ako aj ďalších 100.000 EUR 30. júna 2016 Zmluva o pôžičke bola zabezpečená Zmluvou o zabezpečení pohľadávky ručením zo 17. júna 2016 veriteľ V. X., ručiteľ Q. V., Zmluvou o zabezpečení pohľadávky ručením zo 17. júna 2016 veriteľ V. X., ručiteľ K. V. a záložným právom vyplývajúcim zo Záložnej zmluvy zo 17. júna 2016, pričom ako záložca vystupovala spoločnosť K., s. r. o., Š. XX, XXX XX Š., IČO: XXXXXXXXX zastúpená konateľom Q. V., ktorá ručila v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX, k. ú. T., vedenými Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom a to k pozemku - parcela registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku-zastavané plochy a nádvoría o výmere 157 m², pozemku - parcela registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku-zastavané plochy a nádvoría o výmere 415 m², pozemku - parcela registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku-zastavané plochy a nádvoría o výmere 34 m², stavbe-druh stavby rodinný dom, so súp. číslom XXX, postavenom na pozemku-parcela registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku-zastavané plochy a nádvoría, uvedené záložné právo bolo zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX, k. ú. T. 20. júna 2016 (veriteľ ako prvý v poradí); následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 8. augusta 2016 na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor v mene veriteľa V. X. nepravdivé doklady, a to Návrh na výmaz záložného práva záznamom z 8. augusta 2016 a Výhlásenie o vzdaní sa záložného práva z 8. augusta 2016 na LV č. XXXX, k. ú. T., ktoré bolo zriadené záložnou zmluvou, z 8. augusta 2016 s podpisovou doložkou V. X. a na zadnej

strane s overovacou doložkou podpisu V. X. opatrenou úradnou pečiatkou Obecného úradu T., ktoré však poškodený nikdy nepodpísal a nemal o daných dokumentoch ani vedomosť, pričom overenie podpisu malo byť podľa predtlaču pečiatky v osvedčovacej knihe vykonané 8. augusta 2016 12.45 hod. na Obecnom úrade T. s číslom zápisu 1866/2016; avšak podľa osvedčovacej knihy na Obecnom úrade T. pod číslom zápisu 1866/2016 nebol takýto úkon v tento deň vykonaný (predmetné číslo bolo pridelené 25. júla 2016) a údaje uvedené v osvedčovacej knihe nie sú totožné s údajmi zapísanými v predloženej overovacej pečiatke, čím týmto konaním obvinený dosiahol to, že Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vykonal zmenu na LV č. XXXX, k. ú. T., v časti C: Ľarchy, keď záložné právo zapísané v prospech poškodeného V. X. bolo vymazané, pričom následne 11. augusta 2016 došlo k zápisu záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k. ú. T. v prospech inej osoby, a to V. A., nar. XX. F. XXXX, V. A. XXXX/XX, Ž. na základe záložnej zmluvy z 10. augusta 2016 (ako 1. v rade), pričom pôžičku poškodenému obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenému V. X. škodu vo výške 300.000 EUR;

12) v presne nezistenom čase 8. augusta 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc, že je bonitným dlžníkom, nepravdivým deklarováním svojej dobrej finančnej situácie, uzatvoril zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva“) s veriteľom V. A., nar. XX. F. XXXX, trvalo bytom V. A. XXXX/XX, Žilina (ďalej aj len „veriteľ“) na sumu 660.000 EUR, ktorá bola vyplatená dlžníkovi pri podpise zmluvy, pričom pôžička mala byť vrátená veriteľovi poslednou splátkou do 5. augusta 2017, kde zmluva bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim z čl. VI. Zmluvy o pôžičke, ako aj záložným právom vyplývajúcim zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 8. augusta 2016, pričom k zmluve a zmluve o zriadení záložného práva pristúpili ako ručiteľia Q. V., nar. X. H. XXXX, a X. V., nar. XX. P. XXXX, obaja trvalo bytom F. XXX, T. a V. V., nar. XX. V. XXXX a M. V., nar. XX. N. XXXX, obaja trvalo bytom M. č. XXX, ktorí ručili v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území Rosina na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastní ručiteľia ako bezpodieloví spoluvlastníci Q. V., V. V. v 1/3 a X. V., M. V. v 1/6 v rozsahu ubytovňa č. s. XXX postavená na parcele C KN XXXX, pozemky - C KN XXX záhrady o výmere 302 m², C KN XXXX zastavené plochy a nádvoria o výmere 149 m², C KN XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 192 m², uvedené záložné práva boli zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX (veriteľ bol zapísaný ako prvý v poradí), pričom obvinený, aby mohol poskytnúť predmetný záloh V. A. zabezpečil sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby doručenie nepravdivých dokumentov na kataster, na základe ktorých došlo k výmazu veriteľa zapísaného na príslušnom LV XXXX, k. ú. T. ako 1. v rade M. W. a M. W. a 2. v rade spoločnosti M., s. r. o., ktorých pohľadávky, ktoré mali voči Q. V. a spoločnosti V., spol. s r. o. však neboli splatené a následne došlo k zápisu V. A. ako 1. v rade na príslušnom LV č. XXXX, k. ú. T. o čom nemal V. A. vôbec vedomosť; následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 17. októbra 2016 na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa V. A. nepravdivý doklad, a to Kvitanciu s návrhom na výmaz záložného práva v k. ú. T., ktorou mal veriteľ žiadať o výmaz záložného práva k LV č. XXXX, pretože dlžník svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy z 8. augusta 2016 mal splatiť k 7. októbra 2016, čo sa však nezakladá na pravde a poškodený túto kvitanciu nikdy nepodpísal a nemal o nej ani vedomosť a z uvedeného dôvodu následne poškodený V. A. doručil 10. novembra 2016 na Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor úplné späťvzatie listiny z 11. októbra 2016 k LV č. XXXX, k. ú. T., v dôsledku čoho Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor nevykonal zmenu na LV č. XXXX, k. ú. T., avšak zmluva v čl. IV bod 2./ nebola dlžníkom riadne plnená a pôžičku poškodenému obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenému V. A. škodu vo výške 660.000 EUR;

13) v presne nezistenom čase 10. augusta 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc, že je bonitným dlžníkom, nepravdivým deklarováním svojej dobrej finančnej situácie, uzatvoril zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva“) s veriteľom V. A., nar. 23. decembra 1965, trvalo bytom V. A. XXXX/XX, Ž. (ďalej aj len „veriteľ“) na sumu 770.000 EUR, ktorá bola vyplatená dlžníkovi pri podpise zmluvy, pričom pôžička má byť v oboch častiach vrátená veriteľovi v celosti poslednou splátkou do 9. augusta 2017, kde zmluva bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim z čl. VI. zmluvy, ako aj záložným právom

vyplývajúcim zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 10. augusta 2016, pričom k zmluve a zmluve o zriadení záložného práva pristúpili ako ručiteľia Ing. T. V., nar. XX. P. XXXX trvalo bytom M. č. XXX a obchodná spoločnosť K., s. r. o. so sídlom č. XX, Š., IČO: XXXXXXXXX zastúpená konateľom spoločnosti Q. V., ktorí ručili v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území T. na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastní ako ručiteľ Ing. T. V. v podiele 1/1 v rozsahu pekárň a ateliér č. s. XXX postavená na parcele C KN XXX/X, pozemky C KN XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 82 m2, C KN XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 211 m2, ďalej nehnuteľnosťami v katastrálnom území T. zapísanými na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastní ako ručiteľ obchodná spoločnosť K., s. r. o. v podiele 1/1 v rozsahu dom č. s. XXX postavený na parcele C KN XXX/X, pozemky C KN XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 157 m2, CKN XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 415 m2, parcela C KN XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 34 m2, uvedené záložné práva boli zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX a LV č. XXXX (veriteľ bol zapísaný ako prvý v poradí), pričom obvinený, aby mohol poskytnúť predmetný záloh V. A. zabezpečil sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby doručenie nepravdivých dokumentov na kataster, na základe ktorých došlo k výmazu veriteľa zapísaného na príslušnom LV XXXX, k. ú. T. ako 1. v rade V. X., ktorého záväzok nebol splatený a následne došlo k zápisu V. A. ako 1. v rade na príslušnom LV č. XXXX, k. ú. T., o čom nemal V. A. vôbec vedomosť; následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 17. októbra 2016 na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa V. A. nepravdivý doklad, a to Kvitanciu s návrhom na výmaz záložného práva v k. ú. T., ktorou mal veriteľ žiadať o výmaz záložného práva k LV XXXX a LV XXXX, pretože dlžník svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy z 10. augusta 2016 mal splatiť k 7. októbra 2016, čo sa však nezakladá na pravde a poškodený túto kvitanciu nikdy nepodpísal a nemal o nej ani vedomosť a z uvedeného dôvodu následne poškodený V. A. doručil 10. novembra 2016 na Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor úplné späťvzatie listiny z 11. októbra 2016 k LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. T., v dôsledku čoho Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor nevykonala zmenu na LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. T., avšak zmluva v čl. IV bod 2./ nebola dlžníkom riadne plnená a pôžičku poškodenému obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenému V. A. škodu vo výške 770.000 EUR;

14) v presne nezistenom čase 10. augusta 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline, ako dlžník (ďalej aj len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok a predstierajúc, že je bonitným dlžníkom, nepravdivým deklarováním svojej dobrej finančnej situácie, uzatvoril zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva“) s veriteľom V. A., nar. XX. F. XXXX, trvalo bytom V. A. XXXX/XX, Ž. (ďalej aj len „veriteľ“) na sumu 60.000 EUR, ktorá bola vyplatená dlžníkovi pri podpise zmluvy, pričom pôžička mala byť vrátená veriteľovi poslednou splátkou do 9. októbra 2016, kde zmluva bola zabezpečená záložným právom vyplývajúcim z čl. VI. Zmluvy, ako aj záložným právom vyplývajúcim zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z 10. augusta 2016, pričom k zmluve a zmluve o zriadení záložného práva pristúpil ako ručiteľ K. V. nar. X. V. XXXX, trvalo bytom F. č. XXX, T., ktorá ručila v prospech veriteľa nehnuteľnosťami zapísanými v katastrálnom území T. na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Žilina - katastrálny odbor, ktoré vlastní ako ručiteľka vo výlučnom vlastníctve v podiele 1/1 v rozsahu pozemok C KN XXXX/XXX trávnaté porasty o výmere 500 m2, uvedené záložné právo bolo zapísané v prospech veriteľa na LV č. XXXX (veriteľ bol zapísaný ako prvý v poradí); následne obvinený sám alebo prostredníctvom nestotožnenej osoby predložil 17. októbra 2016 na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor, v mene veriteľa V. A. nepravdivý doklad, a to Kvitanciu s návrhom na výmaz záložného práva v k. ú. T., ktorou mal veriteľ žiadať o výmaz záložného práva k LV XXXX, pretože dlžník svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy z 10. augusta 2016 mal splatiť k 7. októbra 2016, čo sa však nezakladá na pravde a poškodený túto kvitanciu nikdy nepodpísal a nemal o nej ani vedomosť, a z uvedeného dôvodu následne poškodený V. A. doručil 10. novembra 2016 na Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor úplné späťvzatie listiny zo dňa 11. októbra 2016 k LV č. XXXX, k. ú. T., v dôsledku čoho Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor nevykonala zmenu na LV č. XXXX, k. ú. T., avšak zmluva v čl. IV bod 2./ nebola dlžníkom riadne plnená a pôžičku poškodenému obvinený riadne nesplatil, čím týmto konaním spôsobil poškodenému V. A. škodu vo výške 60.000 EUR;

15) v presne nezistenom čase 7. septembra 2016 na presne nezistenom mieste v Žiline vystupujúc za obchodnú spoločnosť V., spol. s r. o., so sídlom F. č. XXX, T., IČO: XXXXXXXXX, ako dlžník (ďalej len „dlžník“) v predchádzajúcom úmysle neuhradiť celý svoj záväzok predstierajúc spoločnosť V., spol. s r. o. ako bonitnú, nepravdivým deklarováním dobrej finančnej situácie spoločnosti, uzatvoril Zmluvu o úvere č. 753/2016 s veriteľom H. W., s. r. o. (ďalej len „H. W.ERS, s. r. o.“), so sídlom Q. XXX/X, W., IČO: XXXXXXXXX, v zast. konateľom Q. A., ktorému pred uzavretím tejto zmluvy poskytol znalecké posudky na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. M., okres Žilina na LV č. XXXX, o ktorých tvrdil, že nie sú založené žiadnym záložným právom, a na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení obvinený predložil Q. A. list vlastníctva č. XXXX, k. ú. M., obec Ž., okres Žilina zo dňa 06.09.2016, na ktorom neboli zaevidované žiadne tarchy a svoju spoločnosť V., spol. s r. o. predstavoval ako bonitnú, na základe čoho Q. A. ako konateľ spoločnosti H. W., s. r. o. pristúpil k uzavretiu vyššie uvedenej zmluvy s poskytnutou výškou úveru 313.000 EUR a dobou splatnosti najneskôr do 7. októbra 2016, pričom za ručiteľov boli podpísaní Q. V., X. V. a V. V., zabezpečenie sa vykonalo na základe osobitnej Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti uzatvorenej podľa ust. § 151b a nasl. Občianskeho zákonníka, a to zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. Višňové zapísané na LV č. XXXX; asi po týždni obvinený opätovne oslovil konateľa spoločnosti H. W., s. r. o. za účelom poskytnutia ďalšej finančnej pôžičky, kedy došlo k navýšeniu istiny o 30.000 EUR dodatkom č. 1 podpísaným k Zmluve o úvere č. 753/2016 14. septembra 2016, následne obvinený požiadal o ďalšiu pôžičku s odôvodnením, že nehnuteľnosť, ktorá je založená v prospech spoločnosti H. W., s. r. o. má dostatočnú hodnotu a na predmetnom LV XXXX k. ú. Višňové je spoločnosť zapísaná ako jediná s tým, že spoločnosť V., spol. s r. o. je schopná svoj záväzok splatiť, následne 26. septembra 2016 došlo k podpisu Zmluvy o úvere č. 757/2016 na strane veriteľa H. W., s. r. o. a na strane dlžníka V., spol. s r. o., F. XXX, XXX XX T. túto podpísal ako konateľ spoločnosti Q. V., za ručiteľov podpísaní Q. V., X. V. a V. V. s poskytnutou výškou úveru 304.000 EUR a dobou splatnosti najneskôr do 7. októbra 2016, zabezpečenie sa vykonalo na základe osobitnej Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti uzatvorenej podľa ust. § 151b a nasl. Občianskeho zákonníka a to zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. M. zapísané na LV č. XXXX, po žiadosti obvineného ohľadom zmeny termínu splatnosti poskytnutých finančných prostriedkov bola dodatkami v oboch prípadoch doba splatnosti posunutá na 7. novembra 2016, po opätovnej žiadosti obvineného o poskytnutie ďalšej pôžičky bol 20. októbra 2016 dodatkom č. 2 k zmluve č. 575/2016 navýšený úver o sumu 40.000 EUR, a následne na predmetné LV XXXX k. ú. M. došlo k zápisu veriteľov na základe Zmlúv o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a to Q. B. a V. Ď., ktorí boli neoprávnene bez ich vedomia z predmetného LV vymazaní, pričom pôžičky poškodenej spoločnosti obvinený riadne nesplatil, čím uviedol poškodenú spoločnosť H. W., s. r. o. do omylu tým, že obvinený z motívu zakryť skutočnosť, že na príslušnom LV č. XXXX, k. ú. M. sa nachádzajú iné tarchy, deklaruje svoju bonitu, schopnosť splatenia pôžičiek a dostatočného krytia horeuvedenou nehnuteľnosťou, čím týmto konaním spôsobil poškodenej spoločnosti H. W., s. r. o. škodu vo výške 687.000 EUR;

- čím konaním uvedeným v bode 1) obžaloby obvinený spôsobil poškodenému Q. B. škodu vo výške 1.000.000 EUR,
- čím konaním uvedeným v bode 2) obžaloby obvinený spôsobil poškodenej Ing. V. Ď. škodu vo výške 783.792,50 EUR,
- čím konaním uvedeným v bode 3) a 8) obžaloby obvinený spôsobil poškodenej spol. A., s. r. o. škodu v celkovej výške 240.000 EUR (140.000 EUR + 100.000 EUR),
- čím konaním uvedeným v bode 4) obžaloby obvinený spôsobil poškodeným M. a M. W. škodu vo výške 400.000 EUR,
- čím konaním uvedeným v bode 5) a 9) obžaloby obvinený spôsobil poškodenej spoločnosti V. B., s. r. o. škodu v celkovej výške 1.184.219 EUR (439.675 EUR + 744.544 EUR),
- čím konaním uvedeným v bode 6) obžaloby obvinený spôsobil poškodenej spoločnosti X. V., s. r. o. škodu vo výške 196.000 EUR,
- čím konaním uvedeným v bode 7) obžaloby obvinený spôsobil poškodenej spoločnosti M., s. r. o. škodu vo výške 350.000 EUR,
- čím konaním uvedeným v bode 10), 12), 13) a 14) obžaloby obvinený spôsobil poškodenému V. A. škodu v celkovej výške 2.090.000 EUR (600.000 EUR + 660.000 EUR + 770.000 EUR + 60.000 EUR),

- čím konaním uvedeným v bode 11) obžaloby obvinený spôsobil poškodenému V. X. škodu vo výške 300.000 EUR,
- čím konaním uvedeným v bode 15) obžaloby obvinený spôsobil poškodenej spoločnosti H. W., s. r. o. škodu vo výške 687.000 EUR,

čím týmto svojim konaním spôsobil v súhrne celkovú škodu na majetku vo výške 7.231.011,05 EUR.

Za to mu Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c), § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil - rozsudok Okresného súdu v Žiline z 12. februára 2019, sp. zn. 4T/17/2018, rozsudok Okresného súdu v Žiline z 15. júla 2020, sp. zn. 48T/6/2020, rozsudok Okresného súdu v Žiline z 30. januára 2023, sp. zn. 55T/27/2022, rozsudok Okresného súdu v Žiline zo 6. júla 2023, sp. zn. 28T/79/2020, vo výroku o treste u obžalovaného, ako aj všetky ďalšie výroky a rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona tiež uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu na dobu 6 rokov a 6 mesiacov a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na dobu 2 roky.

Špecializovaný trestný súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených: Q. B., Ing. V. Ď., obchodnú spoločnosť A., s. r. o., M. W., M. W., obchodnú spoločnosť X. V., s. r. o., obchodnú spoločnosť A. E. Z., s. r. o., obchodnú spoločnosť H. W., s. r. o., obchodnú spoločnosť M., s. r. o., V. A. a V. X., odkázal s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení (č. l. 8134) podal prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) odvolanie napádajúc výrok o treste a výrok o náhrade škody.

V písomnom odôvodnení odvolania doručenom Špecializovanému trestnému súdu 5. marca 2024 (č. l. 8167 - 8170) poukázal na iné hodnotenie adekvátnosti druhu a výmery trestu, ktorý by mal byť za posudzované konanie uložený, a to aj v kontexte jeho závažnosti a aspektu prevencie a taktiež akcentu princípov restoratívnej justície. Podľa prokurátora uložený trest odňatia slobody (ani v spojení s ostatnými uloženými trestami) nenapĺňa atribút individuálnej ani generálnej prevencie, ktoré kritéria pri určovaní a ukladaní trestu však Trestný zákon pozná. V konkrétnom prípade posudzované konanie predstavovalo obohatenie sa páchatel'a o sumu 7.231.011,05 EUR, čo pri aktuálnej nominálnej mesačnej mzde zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za 3. štvrtrok 2023 vo výške 1403 EUR podľa prokurátora znamená, že priemerne poctivo sa živiaci občan rovnakú sumu zarobí za cca 5.153 mesiacov, t. j. cca za 429 rokov (pozn., tento výpočet by bol ešte nepriaznivejší pre slušne zarábajúceho občana, ak by sa vo výpočte zohľadnila nižšia priemerná mzda v predchádzajúcich obdobiach smerom k rokom 2015 - 2016, kedy sa stali skutky). Za takejto situácie uložený trest podľa prokurátora nespĺňa fakticky vôbec účel generálnej ani individuálnej prevencie a poukázal na motiváciu ostatných, aj slušných občanov, ak priemerne zarábajúci občan na získanie sumy prevyšujúcej 133.000 EUR potrebuje viac ako 10 rokov poctivej práce a niekto bez morálky a rešpektu k zákonu len negatívnou „schopnosťou“ v okamihu (často nie len obrazne, ale doslovne jedným podpisom, napr. na daňovom priznaní alebo na vopred podvodných zmluvách o pôžičkách a v nadväznosti na to potom aj na falošných kvitanciách smerujúcich k výmazom záložných práv oklamáných veriteľov) získa rádovo väčšie protiprávne obohatenie, bude potrestaný fakticky symbolickým trestom. Ani pri väčšom

časovom odstupe (hoc aj viac ako 10 rokov od skutku, čo ešte v tomto prípade ani neubehlo) nie je podľa prokurátora dôvod na takúto prehnanú „ohľadupnosť“ proti páchatelom majetkovej (hospodárskej, ekonomickej) trestnej činnosti poukazujúc na fakt, ak dĺžka konania býva objektívne spojená s potrebou pomerne rozsiahleho dokazovania a nie so subjektívnymi prieťahmi v konaní orgánmi činnými v trestnom konaní alebo súdu. Poukázal na možné dopady nedostatočného trestania, čo nemožno podľa neho v rámci presadzovania trestno-právnej politiky a verejných záujmov akceptovať.

Ďalej prokurátor argumentoval, že pôvodný návrh trestu vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov zo strany prokurátora pri verzii jednaní o podmienkach na uzavretie dohody o vine a treste vychádzal z predpokladu aspoň určitej miery sebareflexie obžalovaného, čo sa týka uvedenia si nesprávnosti protiprávnosti a škodlivosti svojho konania. Obžalovaný aj podľa svojej záverečnej reči, ale preukázal, akoby sa domnieval, že ak iní majú väčšie majetkové hodnoty, nie je nič nepatričné sa týchto podvodným spôsobom zmocniť (možno má za to, že konkrétnym ľuďom ešte ostane dosť peňazí). Aj vzhľadom na „odkrytie“ svojho postoja aj v záverečnej reči sa tak javí potrebné pôsobiť na obžalovaného prísnejším trestom. Okrem toho nemožno podľa prokurátora ignorovať skutočnosť, že zatiaľ čo predtým uloženými trestami dostal za trestnú činnosť spolu v rozsahu niekoľko desiatok tisíc eur trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, teraz pri ukladaní trestu za takpovediac „kmeňovú“ trestnú činnosť, kedy z hľadiska „objemu“ zjavne sa jednalo o jej vyvrcholenie, tak za objem viac ako 7 miliónov eur dostal „navýšenie“ o 2 roky a 4 mesiace. Práve prípadné uzavretie dohody by bolo prejavom určitej pokory a úprimnej ľútosti zo strany obžalovaného a takouto formou skončené trestné konanie by opodstatňovalo isté zmiernenie. Ak dohodu obžalovaný odmietol a následne ešte stále odmieta (aj v záverečnej reči fakticky odmietol) uznať, že konal nesprávne práve takýto vnútorný postoj páchatela naďalej predstavuje riziko, že aj do budúcnosti by nemal problém iných pripraviť o majetkové hodnoty. Podľa názoru prokurátora je v napadnutom rozsudku uložený trest dôkazom, že už jestvujúce nastavenie Trestného zákona a Trestného poriadku nie vždy vedie k adekvátnemu postihu majetkovej trestnej činnosti. Preto si tak vo vzťahu k výroku o treste, ako aj vo vzťahu k výroku o škode kladie otázku: Kde ostali poškodení v tomto prípade? Kde je spravodlivosť postihu niekoho, kto hodnotu viac než 400-ročného násobku ročného priemerného platu slušného človeka podvodným konaním získa na úkor iných, dostane trest znížený pre údajné mimoriadne okolnosti? Čo majú urobiť poškodení, ktorí sa teraz majú v dlhých civilných sporoch domáhať niečoho, čo je priamo vo výroku skutkovej vety o vine a ich škoda vznikla zjavne zavineným úmyselným konaním obžalovaného? Podľa prokurátora nič nesvedčí tomu, že by trestný čin úprimne oľutoval, a preto, ak by sa vôbec dalo presumovať aspoň to, že pred zbiehajúcou sa (rôznorodou viacčinnou) trestnou činnosťou viedol riadny život, aj pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností by bolo na mieste uložiť trest odňatia slobody vo výmere nie menej ako 7 rokov. Rovnako tak nevidel prokurátor dôvod na neuloženie trestu prepadnutia majetku obžalovanému nielen preto, že sú na to splnené podmienky (§ 58 ods. 1 Trestného zákona - spáchal škodu a získal prospech veľkého rozsahu). Spôsobenie škody veľkého rozsahu a získanie prospechu veľkého rozsahu boli pre uloženie takého trestu prepadnutia majetku splnené. Nie je podľa prokurátora zrejmé, prečo by súdny systém nemal byť razantný a zvlášť pri takto rozsiahlych ekonomických a majetkových úmyselných deliktach postihovať všetky aspekty a pomáhať tak stabilizácii slušnej a demokratickej spoločnosti a právneho štátu.

Prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody a uložil obžalovanému prísnejší nepodmienečný súhrnný trest, kedy ani prípadné avizované, resp. indikované zdravotné problémy obžalovaného nie sú pre jeho uloženie podľa prokurátora žiadnou relevantnou prekážkou. Ďalej prokurátor navrhol, aby bol (po zrušení napadnutého rozsudku v odvolaní prokurátora dotknutých častiach výroku o treste a náhrade škody), obžalovanému [u ktorého podľa jeho hodnotenia možno uvažovať nanajviš o vyrovnanom pomere priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) a § 37 písm. h) Trestného zákona a nemožno uvažovať o splnení podmienok na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody s výnimkou judikovanej možnosti pri vyhlásení viny znížiť trest pod dolnú hranicu analogicky ako pri uzavretí dohody o vine a treste] - uložený súhrnný trest odňatia slobody ako nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 7 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia (ochranný dohľad ponechať vo výmere 2 roky) a súčasne aj trest prepadnutia majetku a trest zákazu

činnosti vykonávať štatutárne funkcie tak, ako to je špecifikované v napadnutom rozsudku, avšak v dlhšej výmere, a to minimálne 8 rokov a, aby bola tiež uložená obžalovanému povinnosť na náhradu škody vo vzťahu k všetkým poškodeným, a to buďto vo výške uvedenej v skutkovej vete pri jednotlivých poškodených (v prípade, že si uplatnili vyššiu škodu, len so zvyškom ich odkázať na civilné konanie a v prípade, ak si uplatnili v trestnom konaní nižšiu škodu, než je vyjadrená v skutkovej vete, tak vo vzťahu k týmto poškodeným im priznať nárok na náhradu škody v takejto nižšej - nimi uplatnenej výške). Z rovnakých vyššie uvedených dôvodov považoval prokurátor odvolanie obžalovaného proti výroku o trestoch toho istého rozsudku ako nedôvodné a ako také ho navrhol zamietnuť.

Podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu 25. marca 2024 (č. l. 8279) sa obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril k odvolaniu prokurátora, v ktorom uviedol, že nespochybňuje spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu, uložený trest aj napriek odvolaniu prokurátora považuje za neprimerane prísny z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, ako aj z postoja obžalovaného počas celého trestného konania. Postup súdu, ktorý pri ukladaní trestu vzhľadom na § 39 ods. 1 Trestného zákona vzhliadol mimoriadne okolnosti prípadu a uložil trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom rovnako správne rozhodol, keď zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, stotožnil sa s mimoriadnou okolnosťou (neprimeraná dĺžka konania, ktorá presahuje 7 rokov), keď aj v zmysle ustálenej judikatúry ide o jednoznačný dôvod pre mimoriadne zníženie trestu.

K výpočtom prokurátora, resp. jeho „rovniciam“ ako ich sám vo svojom odvolaní označil obžalovaný uviedol, že ako aj uviedol súd pri nároku na náhrade škody, v konaní neboli zistené skutočnosti súvisiace s tým, aká suma bola vrátená a teda o akú sumu sa mal obžalovaný skutočne obohatiť, teda otázku závažnosti skutku v danom prípade nemožno podľa obžalovaného generalizovať.

K tvrdeniam prokurátora ohľadom hodnotenia nedostatočnej výmery udeleného trestu, obžalovaný ich považoval za zovšeobecňujúce a prakticky bez akýchkoľvek konkrétnych tvrdení vo vzťahu k prejednávaniu skutku. V tejto súvislosti nemožno podľa obžalovaného opomenúť aktuálny zákonodarný proces, v ktorom zákonodarcia schválil zníženie trestnej sadzby za rovnako posudzovaný skutok vo výmere tri až desať rokov. Aj ďalšie tvrdenia prokurátora ohľadom jeho postoja na pojednávaní nemožno akceptovať.

Podľa názoru obžalovaného vo svojej záverečnej reči nespochybnil svoju zodpovednosť za spáchané skutky, ale keďže sa ku skutku priznal vyhlásením o vine, ktoré je neodvolateľné a na všetky súdom položené otázky potvrdzujúce toto priznanie odpovedal kladne, snažil sa nad rámec tohto priznania v záverečnej reči uviesť ďalšie okolnosti spáchania skutku, ktoré by mohli závažiť pred súdom pri posudzovaní miery závažnosti skutku, ktorá sa síce pri formálnom nazeraní na výšku škodu môže javiť vyššou bez zohľadnenia týchto skutočností. Podľa obžalovaného, súd správne zistil existenciu troch poľahčujúcich okolností a jednej priťažujúcej, teda prevaha poľahčujúcich okolností tu bola jednoznačná, čo podľa neho opätovne závažilo aj pri rozhodovaní súdu. Ako uviedol sám prokurátor, zo strany prokurátora bol v prípade jednania o dohode o vine a treste návrh trestu vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, teda už samotná prokuratúra považovala pôvodnú trestnú sadzbu za neprimerane prísnu. Poznamenal, že súd sa pritom od tejto navrhovanej trestnej sadzby odchýlil len o 4 mesiace, a to vzhľadom na okolnosti prípadu, ktoré prokurátor nezohľadnil.

Čo sa týka ďalších úvah prokurátora a jeho viacerých rečníckych otázok k uvedenému vzhľadom na ich všeobecný a až prozaický charakter zo strany obhajoby nemožno zaujať postoj. Pokiaľ prokurátor namieta neuloženie trestu prepadnutia majetku, túto námietku obžalovaný považoval za neopodstatnenú, keď nebolo zistené, že by obžalovaný akýkoľvek majetok z trestnej činnosti nadobudol. Poznamenal, že spoločnosť V., s. r. o. pritom v čase rozhodnutia už má na svoj majetok vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Žilina z 24. januára 2018, č. k. 2K/24/2016-415, právoplatným 17. augusta 2018, a rovnako tak aj obžalovaný v konaní na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2OdK/236/2019. Dodal, že trest prepadnutia majetku by preto vzhľadom na duplicitu konkurzov bol nevykonateľný.

Úvahy prokurátora ohľadom neprimeranosti trestu považoval obžalovaný za nesprávne, pričom tieto nie sú podložené žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami, ale majú všeobecný charakter. Odvolanie prokurátora, smeruje len proti dĺžke nepodmienečného trestu bez toho, aby zohľadňoval osobitné okolnosti prípadu, dôvody mimoriadneho zníženia trestu a osobu a pomery obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolanie prokurátora považoval obžalovaný za nedôvodné, avšak napadnutý rozsudok považoval taktiež za nesprávny v otázke neprimerane vysokého trestu, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení svojho odvolania. V zmysle uvedených skutočností obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu 20. februára 2024 (č. l. 8143) podal obžalovaný odvolanie proti výroku o treste rozsudku, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu písomne podaním doručeným súdu prvého stupňa 20. marca 2024 (č. l. 8172 - 8183, vrátane príloh). V odôvodnení odvolania uviedol, že k samotnému posúdeniu jeho viny výhrady nemá, nakoľko sa ku skutku priznal na hlavnom pojednávaní vyhlásením o vine, čím súčasne významne napomohol k objasneniu veci a teda súd postupoval správne, keď pri ukladaní trestu vzhľadom na § 39 ods. 1 Trestného zákona (na ktorý následne odkázal) vzhliadol mimoriadne okolnosti prípadu a uložil trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom rovnako správne rozhodol, keď zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Súd tieto mimoriadne okolnosti prípadu vzhliadol v neprimeranej dĺžke konania, ktorá v danej veci presahuje 7 rokov. S touto mimoriadnou okolnosťou sa obžalovaný stotožnil, keď aj v zmysle ustálenej judikatúry ide o jednoznačný dôvod pre mimoriadne zníženie trestu. Obžalovaný však namietal, že aj mimoriadne znížený trest vo výmere 6 rokov 4 mesiace nepodmienečne je v danom prípade naďalej neprimerane prísny a vzhľadom na ďalšie mimoriadne okolnosti prípadu, ako aj osobu páchatela, by v danom prípade bolo možné uložený trest znížiť v najnižšej možnej miere, ktorú zákon umožňuje. Vzhľadom na jeho pomery, okolnosti spáchania skutku a absenciu ustálenia a preukázania výšky spôsobenej škody, uložený trest je neprimerane prísny z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie a nezohľadňuje spôsob spáchania činu ani jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Poukázal na viaceré výnimočné okolnosti prípadu, ktoré podľa jeho názoru zakladajú dôvod pre ďalšie zníženie trestu, a ktorými sa súd nezaoberal. Ako uvádzal na pojednávaní, obžalovaný, resp. spoločnosť V., s. r. o., v ktorej bol konateľom, sa dostala do finančných problémov v roku 2016, keď podala spoločnosť V. - B. s. r. o. (IČO XXXXXXXXX) návrh na vyhlásenie konkurzu na celý majetok spoločnosti. Tým mu zablokovali firemné aj súkromné účty a ďalej bolo znemožnené podnikanie. Takýmto spôsobom prišlo o prácu 200 ľudí, ktorých bola spoločnosť nútená prepustiť. Spoločnosť V. - B. s. r. o. tvrdila, že V., s. r. o. im dlhuje sumu vo výške 3.000.000,00 EUR, pričom nikto túto spoločnosť nepoznal, V., s. r. o. o tomto dlhu nemala vedomosť, a taktiež orgány činné v trestnom konaní sa týmto ani nezaoberali. Tieto finančné problémy sa V., s. r. o. snažila vyriešiť reštrukturalizáciou, pričom táto bola zo strany súdu zamietnutá a bol vyhlásený konkurz. Spoločnosť sa aj v konkurze snažila situáciu riešiť splátkovým kalendárom, ktorý bol taktiež zamietnutý. Obžalovaný pokračoval, že do roku 2016 teda spoločnosť od jej založenia v roku 2003 nemala žiadne problémy zo zákonom, riadne platila dane aj odvody a zamestnávala viac ako 200 zamestnancov. Počas času svojho pôsobenia spoločnosť zaplatila štátu na daniach a odvodoch približne 30.000.000,00 EUR. Po roku 2021 bol speňažený majetok spoločnosti V., s. r. o. a jeho osoby, čím boli všetci veritelia finančne uspokojení v plnej výške. Poznamenal, že boli vydražené objekty: ubytovňa T. XXX - vydražená v sume 368.000,00 EUR, ubytovňa Višňové 840 - vydražená v sume 1.480.000,00 EUR, ubytovňa T. XXX - vydražená v sume 890.000,00 EUR, A. C. T. XXX - vydražená v sume 535.000,00 EUR; o uvedenom boli predložené notárske zápisnice. Uvedeným spôsobom došlo podľa obžalovaného k uspokojeniu veriteľov vo výške istín, pričom títo v čase poskytnutia pôžičiek dostávali každý mesiac úrok vo výške 10 %, čo predstavuje celkovú hodnotu úroku vo výške 120 % ročne. V úrokoch obžalovaný veriteľom vyplatil celkovo 10.000.000,00 EUR. Celková škoda uvedená v skutkovej vete (7.231.011,05 EUR) síce môže pôsobiť dojemom závažnosti, avšak tak ako správne konštatoval súd pri nároku na náhradu škody, v konaní neboli zistené skutočnosti súvisiace s tým, aká suma bola vrátená a teda aká škoda mala byť skutočne spôsobená. Vo vzťahu k

výške požičanej sumy obžalovaný uviedol, že sa ku skutku priznal v rozsahu, ako je uvedené, avšak nemožno opomenúť, že nárok najväčšieho veriteľa - V. A. (škoda vo výške 2.090.000 EUR bol prejednaný aj v civilnom konaní na Okresnom súde Žilina, sp. zn. 5Cbi/10/2018 v konaní o určenie popretej pohľadávky, kde súd žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobca (V. A.) neunesol dôkazné bremeno ohľadne reálneho poskytnutia pôžičky. Toto rozhodnutie bolo potvrdené aj Krajským súdom Žilina sp. zn. 14CoKR/11/2021, právoplatným 12. júla 2022. Obžalovaný poznamenal, že súhrn všetkých týchto skutočností preto predstavuje okolnosti prípadu odôvodňujúce zníženie uloženého trestu.

Súd podľa obžalovaného zároveň nedostatočným spôsobom zohľadnil jeho pomery, skutočnosť, že má rodinné zázemie, má takmer 60 rokov a trpí viacerými zdravotnými problémami, za posledné 2 roky prekonal 2 operácie chrbtice, má choré srdce, cievy, obličky, pozitívne onkomarkery, čo preukazuje onkologické ochorenie a 25 rokov trpí afektívnou depresívnou poruchou - stredne ťažká fáza so somatickými príznakmi v liečbe (F32.11 trpí poruchou BAP - zmiešaná fáza, OCD u anankastickej osobnosti (F42.2). Dodal, že vzhľadom k tomu dĺžka trestu môže významne ovplyvniť resp. zhoršiť jeho zdravotný stav. Obžalovaný konštatoval, že si plne uvedomuje protiprávnosť svojho konania, avšak s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, jeho vek a zdravotný stav sa javí, že uložený trest v rozsahu 6 rokov a 4 mesiacov je neprimerane prísny. Z rovnakých dôvodov považoval ako neprimerane prísne aj dĺžku ochranného dohľadu a dĺžku trestu zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu na dobu 6 rokov a 6 mesiacov. Pokračoval, že Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd Slovenskej republiky, ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 5. októbra 2011, PL. ÚS 106/2011, a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, PL. ÚS 106/2011. Poukázal tiež na aktuálny zákonodarný proces, v ktorom zákonodarcia schválil zníženie trestnej sadzby za rovnako posudzovaný skutok vo výmere tri až desať rokov.

V zmysle uvedených skutočností podľa názoru obžalovaného s ohľadom na jeho osobu, okolností spáchania skutku a výšku spôsobenej škody, a navrhol aby odvolací súd pri rozhodnutí o odvolaní plne využil možnosti ustanovenia § 39 ods. 1 alebo 2 Trestného zákona na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a uložil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby tak, že tento zníži na najnižšiu možnú hranicu, resp. v prípade nadobudnutia účinnosti schválenej novely Trestného zákona, upustí od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona s ohľadom na to, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu v Žiline zo 6. júla 2023, sp. zn. 28T/79/2020, je pre obžalovaného dostatočným.

Podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu 21. marca 2024 (č. l. 8184 - 8265, vrátane príloh) odôvodnil odvolanie smerujúce proti výroku o treste aj sám obžalovaný dôvodiť, že ostal dlžný veriteľom 7.231.011,05 EUR, pričom pôžičky boli zobrať za obdobie od januára 2015 do septembra 2016, z ktorých platil 10 % mesačný úrok, čo predstavuje 120 % za rok - po prepočte to vychádza, že všetky deklarované pôžičky boli týmto splatené. Uviedol, že nikto nepostrehol, že v rozsudku Okresného súdu Žilina z 26. mája 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. júla 2022 sa uvádza, že dlh voči p. V. A. vo výške 3.510.000,00 EUR neexistuje, pretože sa preukázalo, že celá suma je vymyslená a tieto finančné prostriedky obžalovanému neboli vôbec poskytnuté z jeho strany. Pokračoval, že rozhodnutím súdu (rozsudok z 26. mája 2022) sa suma dlhu znižuje na sumu 3.721.011,05 EUR, čo predstavuje výrazný rozdiel oproti pôvodnej sume uvedenej v rozsudku zo 7. februára 2024. Všetky pôžičky boli poskytnuté na rovnakom princípe, ako v prípade p. A., kedy si veritelia prirátavali mesačný úrok vo výške 10 %, čo ročne predstavuje 120 %. Podľa obžalovaného bola výška pôžičky účelovo navýšená o 120%, aby veritelia nemuseli platiť daň z úrokov. Celé vyšetrovanie viedol p. M. - člen NAKA, kedy sa prípadu venoval 4 roky a vyšetrovanie bolo ukončené v roku cca 2021, pričom veritelia boli vyplácaní z

dražieb v roku 2022 a v roku 2023, a tým bolo vyšetrovanie úplne zbytočné, čo v obžalobe nebolo vôbec zaznamenané.

Obžalovaný zopakoval, že po roku 2021 bol speňažený majetok právnickej osoby (spoločnosti) V. a jeho osoby, čím boli všetci veritelia finančne uspokojení v plnej výške. Poznamenal, že boli vydražené objekty: ubytovňa T. XXX - vydražená v sume 368.000,00 EUR (priložil notársku zápisnicu), ubytovňa M. XXX - vydražená v sume 1.480.000,00 EUR (priložil notársku zápisnicu), ubytovňa T. XXX - vydražená v sume 890.000,00 EUR (priložil notársku zápisnicu), A. C. T. XXX - vydražená v sume 535.000,00 EUR. Uvedeným chcel obžalovaný podotknúť, že nielenže došlo k uspokojeniu veriteľov vo výške istín, ale dostávali každý mesiac úrok vo výške 10 %, čo predstavuje celkovú hodnotu úroku vo výške 120 % za rok. Doplnil, že v úrokoch im vyplatil celkovo 10.000.000,00 EUR, čo podľa neho predstavuje úžerníctvo. Dodal, že každý z veriteľov môže potvrdiť, že dostával všetko vyplatené. Celá spoločnosť, v ktorej bolo 200 stálych zamestnancov, fungovala do roku 2016, t. j. 26 rokov a zaplatila štátu na daniach a odvodoch približne 30.000.000,00 EUR (v prepočte cca 900 miliónov SKK). Pokračoval, že všetko sa začalo v roku 2016, keď dala spoločnosť V. - B. s. r. o. (IČO XXXXXXXXX) návrh na vyhlásenie konkurzu na celý majetok jeho spoločnosti; tým mu zablokovali firemné aj súkromné účty a ďalej bolo znemožnené podnikanie. Uvedeným činom prišlo o prácu 200 ľudí, ktorých bol nútení prepustiť. Vyššie uvedená spoločnosť (V. - B. s. r. o.) tvrdila, že obžalovaného spoločnosť im dlhuje sumu vo výške 3.000.000,00 EUR, pričom nikto z jeho spoločnosti túto spoločnosť nepozná a taktiež nikto z vyšetrovateľov tejto skutočnosti nevenoval pozornosť. Aj napriek tejto situácii sa nevzdával a pokúsil sa o reštrukturalizáciu, ktorú mu mala zabezpečiť spoločnosť Z. S. T., k. s. so sídlom N. B. XX, A. - mestská časť B. V. XXX XX a X. K. P. T., k. s. so sídlom Š. C. XXX, M. K. XXX XX, značka správcu S1719. Keďže mu i JUDr. Gabriela Bargelová reštrukturalizáciu neodsúhlasila, vyhlásila na obžalovaného spoločnosť konkurz, ktorý spravoval - v zmysle losovania R. T. od 1. januára 2018. Vzhľadom na to, že konkurz neprešiel, vytvoril oddĺženie formou splátkového kalendáru, ktorým malo dôjsť k uspokojeniu veriteľov v plnej výške. Splátkový kalendár spracovala správkyňa Mgr. Andrea Buricová. JUDr. Gabriela Bargelová zamietla aj splátkový kalendár a celú likvidáciu majetku obžalovaného spoločnosti dostávala len jedna spoločnosť, a to R., pričom vždy mala iné IČO, čím sa na oko zabezpečil náhodný výber. Na súde sa priznal vinu, ako konateľ spoločnosti, presne tak isto ako aj na okresnom súde, kde zodpovedal za 200 zamestnancov, 150 áut, a všetky dane, poplatky a odvody, ktoré spoločnosti na Slovensku odvádzajú, lebo konateľ v tomto štáte zodpovedá za všetko. V záverečnej reči uviedol: „... 30 rokov som podnikal a zaplatil som tomuto štátu 30 miliónov eur na daniach a odvodoch ...“. Všetky finančné prostriedky poctivo vrátil, nespravil žiaden podvod, nefalšoval pečate, atď., preto sa cíti byť nevinný v celom rozsahu. Priznal, že ako konateľ spoločnosti, to nedokázal ustriechnuť. Nebude sa hodnotiť, aký je človek, na to je súd, aby to zistil, ale keď niekto zamestná 200 ľudí, spraví v obci hokejbalové ihrisko, postaví za sponzorské celú škôlku pre 150 detí, zrekonštruje kostol zvnútra i zvonku, pričom listina s jeho menom je zapečatená v strope kostola a veľa ďalšieho. Obžalovaný nevedel, prečo toto rieši špeciálny súd a špeciálna prokuratúra. Je to len podporovanie úžery mafiánov a za toto ho majú odsúdiť na 6 rokov a 4 mesiace, čo je vrah?! Toto je vďaka, čo urobil pre túto spoločnosť? Pokračoval, že celá dohoda o vine a treste je chorý spôsob dokazovania viny a keď Vám pohrozia 10 až 15 rokmi priznáte sa aj k vražde. Je nejaká iná šanca? Obžalovaný sa ani nečuduje, však kto by čítal 9.700 strán nezmyslov a klamstiev! Sudca? Prokurátor? Načo, zatvorme ho a ďalší prípad je uzatvorený, však sa priznal. Váži si každého sudcu aj vyšetrovateľov, nemôže na nikoho povedať zlé slovo, správali sa vždy slušne a korektne. Je podľa obžalovaného smutné, že u nás na Slovensku sú horšie tresty ako v Južnej Kórei. Do roku 2016 nikdy nemal žiaden problém so zákonom, alebo nejaký priestupok. Nepraje nikomu, aby sa na neho pripeli „mafiáni“ a obrali ich o všetko. Celé toto trápenie trvá už 8 rokov, a to sa odzrkadlilo na jeho zdravotnom stave. Za posledné 2 roky prekonal 2 operácie chrbtice, má choré srdce, cievy, obličky, pozitívne onkomarkery, čo preukazuje onkologické ochorenie a hlavne 15 rokov trpí afektívnou depresívnou poruchou - stredne ťažká fáza so somatickými príznakmi v liečbe (F32.1), trpí poruchou BAP - zmiešaná fáza, OCD u anankastickej osobnosti (F42.2).

Obžalovaný požiadal súd, aby vzhľadom na jeho ťažký zdravotný stav, na jeho vek, aby mu znížil trest na 2 roky nepodmienečne. A vzhľadom na jeho ťažký psychický stav to riešiť domáci väzením -

elektrickým náramkom, alebo zrušením trestu okresného aj Špecializovaného trestného súdu v celom rozsahu, alebo podmieneným trestom.

Podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 13. júna 2024 (č. I. 8295) obžalovaný navrhol, aby bolo jeho trestné stíhanie podľa § 283 ods. 1 Trestného poriadku prerušené až do doby, kým Ústavný súd Slovenskej republiky pod sp. zn. PL. ÚS 3/2024 nerozhodne o súlade zákona schváleného 8. februára 2024, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon s Ústavou Slovenskej republiky.

Podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 26. augusta 2024 (č. I. 8297) obžalovaný prostredníctvom obhajcu doplnil svoje odvolanie, v ktorom uviedol, že novela Trestného zákona, ktorá nadobudla účinnosť po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa, obsahuje ustanovenia, ktoré sú pre obžalovaného priaznivejšie a preto požiadal, aby bola táto skutočnosť zohľadnená v odvolacom konaní. V tomto kontexte odkázal na § 2 ods. 1 Trestného zákona a čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky a uviedol, že novela zákona musí zohľadniť aj v prípade, ak bola právna kvalifikácia skutku stanovená na základe predchádzajúceho právneho stavu, čo podľa obžalovaného znamená, že aj keď bol uznaný vinným podľa staršieho znenia zákona, súd musí rozhodnúť na základe nového, priaznivejšieho zákona. Obžalovaný pokračoval, že vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona s trestnou sadzbou 10 až 15 rokov pričom v dôsledku zmeny zákona, ktorý sa zaoberá práve predmetným ustanovením a tento mení trestnú sadzbu za predmetný skutok vo výmere 3 až 10 rokov. Rovnako, podľa obžalovaného, § 2 ods. 1 Trestného zákona má byť aplikovateľné aj na odvolaním nenapadnutý výrok o vine, nakoľko prípadné nesprávne aplikovanie § 2 ods. 1 Trestného zákona by podľa neho mohlo zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. V tomto smere obžalovaný poukázal na § 317 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku, keď výrok o vine, ktorý v čase svojho vyhlásenia zodpovedal zákonu, môže byť vo svetle neskoršej zmeny Trestného zákona a aplikácie § 2 ods. 1 Trestného zákona považovaný za chybný s tým, že ponechanie tejto chyby v platnosti by mohlo podľa obžalovaného naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný pokračoval v argumentácii, že napriek tomu, že z § 257 ods. 5 Trestného poriadku síce vyplýva, že súdom prijaté vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku možno napadnúť dovolaním iba podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, avšak to platí iba za situácie, ak sa do právoplatnosti všetkých výrokov rozsudku podstatne nezmenia okolnosti, ktoré k vyhláseniu o vine a k jej prijatiu súdom viedli. Poznamenal, že hmotnoprávna zmena podstatných právnych okolností, za akých k vyhláseniu viny došlo - zmena zákona a s tým súvisiacej trestnej sadzby znamená, že v prípade nerešpektovania tejto zmeny odvolacím súdom by mohol byť naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Doplnil, že v konaní pred súdom prvého stupňa síce podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil vinu, ktorá bola následne súdom prijatá, avšak hmotnoprávne ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona má vždy prednosť pred procesným ustanovením podľa § 257 Trestného poriadku, nakoľko trestnosťou činu (v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona) sa rozumie nielen ukladanie trestov, ale a to hlavne, možnosť uznať páchateľa vinným. Pojem trestnosť činu zahŕňa všetky podmienky relevantné pre výrok o vine, t. j. trestnosť činu je dôsledkom trestnej zodpovednosti a nemôže byť obmedzovaná procesným inštitútom, priznania viny. Podľa obžalovaného je preto nutné § 2 ods. 1 Trestného zákona aplikovať vždy, ak došlo pre obžalovaného k priaznivejšej zmene Trestného zákona a rozsudok súdu doposiaľ nenadobudol právoplatnosť vo všetkých jeho výrokoch. V tomto smere nie je podľa obžalovaného možné akceptovať, aby bol uznaný za vinného za obzvlášť závažný zločin podľa skôr účinného Trestného (zákona, pozn.) a aby sa mu zároveň ukladal trest podľa novelizovaného Trestného zákona za zločin. Obžalovaný poznamenal, že vždy sa preto musí postupovať tak, že sa použije vo všetkých smeroch buď len právo platné v čase činu alebo len právo neskoršie (R 32/1951), to podľa obžalovaného platí aj v prípadoch, v ktorých výrok o vine nadobudol právoplatnosť podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, avšak trest je ukladaný už v čase, kedy je účinný už zmenený a pre páchateľa priaznivejší Trestný zákon. Dodal, že rovnako tak ustanovenie o ochrannom dohľade podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona stratilo podklad z dôvodu, že skutok už nie je obzvlášť závažným zločinom.

Súčasne obžalovaný doplnil odvolanie aj vo vzťahu k pohľadávke poškodeného V. A., kde súčasne

Okresný súd Žilina v konaní sp. zn. 13C/46/2017 určil, že záložné právo zapísané v časti C LV č. XXX a XXXX, k. ú. T., ktoré bolo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva uzatvorenej 5. mája 2016 neexistuje, pričom sa malo jednať o záložné právo priamo súvisiace s pohľadávkou V. A., ktorú súd označil ako nepreukázanú. Dodal, že tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 28. novembra 2023, sp. zn. 11Co/59/2011 (ktoré sú súčasťou prílohy doplnenia odvolania).

V zmysle uvedených skutočností obžalovaný navrhol, aby odvolací súd vzhľadom na zmenu zákona zrušil všetky výroky o vine aj o treste a vec vrátil súdu prvej inštancie.

Podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu 2. apríla 2024 a následne Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 5. apríla 2024 (č. l. 8281) podali proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu poškodený Q. B. a poškodená obchodná spoločnosť H. W., s. r. o. prostredníctvom splnomocnenca odvolanie. Na úvod poškodení poznamenali, že ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku na str. 21 pri rozhodovaní o uplatnených nárokoch na náhradu škody súd prihliadol na vyjadrenie obžalovaného aj v rámci prednesenej záverečnej reči, že vo vzťahu k rozhodnutiu o priznaní uplatnených nárokov na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie a to najmä výsluchom poškodených ku skutočnostiam uvádzaným obžalovaným, konkrétne vo vzťahu k tomu, v akom rozsahu a aká časť požičaných peňazí bola vrátená; súd nemá pochybnosti o výške požičaných súm, ktoré boli preukázané najmä listinnými dôkazmi a výpoveďami svedkov, pričom obžalovaný ani výšku požičaných súm nerozporoval. S poukazom na § 288 ods. 1 by bolo podľa poškodených potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by zjavne svojim rozsahom presahovalo rámec trestného konania.

Výrok súdu o časti o náhrade škody považovali poškodení za nesprávny a nezákonný, pretože malo byť rozhodované podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (na ktorý poukázali). Pokračovali, že v adhéznom konaní teda súd musí vždy rozhodnúť o preukázanom nároku poškodeného na náhradu škody voči obžalovanému. Podľa poškodených zo znenia druhej vety citovaného ustanovenia vyplýva, že ak je spôsobenie škody a jej výška súčasťou opisu skutku uvedeného vo výrokovej časti rozsudku, súd musí o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodenému vždy rozhodnúť. Zo spisu podľa poškodených jasne vyplýva, že si poškodení Ján Svoboda a spoločnosť H. W., s. r. o. riadne a včas uplatnili svoje nároky na náhradu škody, ktorá bola spôsobená trestným činom a rovnako bola ustálená a listinami preukázaná aj výška spôsobenej škody súčasťou opisu skutku uvedeného vo výroku odsudzujúceho rozsudku, súd nemohol odkázať poškodených na civilné konanie, ale mal zároveň s výrokom o vine obžalovaného rozhodnúť o povinnosti obžalovaného nahradiť spôsobenú škodu. Poškodení sa nestotožnili s argumentáciou súdu, že je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie k tvrdeniam obžalovaného aká časť z požičaných peňazí bola vrátená. Obrana a tvrdenie obžalovaného, že nejaké peniaze boli poškodeným vrátené boli podľa poškodených úplne jednoznačne vyvrátené nielen výpoveďami samotných poškodených - Q. B. a tiež aj Q. A. - konateľa spol. H. W., s. r. o., ale aj A. L. - spoločníka tejto spoločnosti, ako aj konfrontáciami v prípravnom konaní. K svojmu tvrdeniu, že z požičaných peňazí obžalovaný poškodeným nejaké sumy vrátil, nepredložil počas celého prípravného konania ani konania pred súdom žiadny dôkaz, ani sa nevyjadril kedy a koľko mal údajne poškodeným vrátiť.

Na základe skutočností uvádzaných vyššie poškodení navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody podľa § 321 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Q. B., nar. XX. N. XXXX, bytom S. XXX/XX, B. škodu vo výške 1.000.000 EUR a tiež nahradiť škodu poškodenej spoločnosti H. W. s. r. o. so sídlom Q. XXX/X, XXX XX W., IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 687.000 EUR.

Podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 14. mája 2024 sa k odvolaniu poškodených prostredníctvom obhajcu vyjadril obžalovaný, ktorý nad rámec už vyššie uvedeného uviedol, že čo sa týka náhrady škody, táto podľa jeho názoru nebola ustálená nijakým spôsobom, keď na jednej strane neboli zohľadnené ani preukazované hotovostné úhrady obžalovaného, a to najmä prostredníctvom svedka Š. K., ako aj ďalších osôb, ktoré v konaní neboli vypočuté. Zopakoval svoju

argumentáciu o speňažení majetku a uviedol, že súd nemohol priznať náhradu škody, nakoľko podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody a súčasne by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie rozsiahle dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho. Súd teda podľa obžalovaného správne postupoval podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, keď tomuto postupu nebráni ani § 287 Trestného poriadku.

V zmysle uvedených skutočností, obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 319 Trestného poriadku odvolanie poškodených zamietol ako nedôvodné.

Podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 17. apríla 2024 sa k odvolaniu poškodených vyjadril prokurátor, ktorý uviedol, že toto odvolanie považuje za dôvodné, navrhol mu vyhovieť, a to v podstate z totožných dôvodov, pre aké aj sám zahláseným odvolaním prokurátora, okrem výroku o treste, práve taktiež aj výrok prvostupňového súdu o náhrade škody napadol (v prospech všetkých poškodených, ktorí si nároky uplatnili a v rozsahu, v akom si ich uplatnili).

Podaním doručeným 14. októbra 2024 doplnil svoje odvolanie prokurátor, ktorý poukázal na to, že napriek medzitýmnej zásadnej zmene znenia Trestného zákona, ale tiež zúženia podmienok ukladania ochranného dohľadu a zmiernenia zásad ukladania trestov prioritizáciou trestov postihujúcich majetkové práva páchatel'ov oproti trestom odňatia slobody, naďalej navrhuje uloženie rovnakých trestov, teda aj pri použití východnejšej sadzby podľa nového zákona považuje za adekvátne, aby bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody ako nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, a súčasne aj trest prepadnutia majetku a trest zákazu činnosti vykonávať štatutárne funkcie tak, ako to špecifikuje napadnutý rozsudok, avšak v dlhšej výmere a to minimálne 8 rokov, s ponechaním ochranného dohľadu a tiež, aby bola uložená obžalovanému povinnosť na náhradu škody vo vzťahu k všetkým poškodeným. Z rovnakých dôvodov považuje odvolanie obžalovaného proti výroku o treste za nedôvodné a toto navrhuje zamietnuť.

Verejné zasadnutie na rozhodnutie o odvolaní vykonal najvyšší súd v neprítomnosti obžalovaného Q. V., ktorý požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti a tiež poškodených Q. B., Ing. V. Ď., spol. A., s. r. o., M. W., M. W., spol., A. E. Z., s. r. o., X. V., s. r. o., spol. M., s. r. o., V. A., V. X., s. r. o., Spol. H. W., s. r. o., ako aj splnomocnencov poškodených JUDr. Andrei Vladárovej, JUDr. Ivana Žilíka, Mgr. Tomáša Čentěša, JUDr. Juraja Lalinského a JUDr. Martina Buriana.

Na verejnom zasadnutí odvolateľa zotrvali na podaných odvolaniach. Odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to aktualizovaného odpisu z registra trestov a tiež rozsudku Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T/90/2021 z 3. októbra 2024. Prokurátor poukázal na svoje písomné stanoviská a navrhol rozhodnúť v súlade s nimi a obhajca obžalovaného poukázal na dôvody mimoriadneho zníženia, ktoré vzhľadom na trest, ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/79/2020 je zrejmé, že nemôže byť uložený nižší trest ako 4 roky a preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora a poškodených, tieto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe takto podaných odvolaní postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného ako aj prokurátora sú v zásade čiastočne dôvodné, a to vzhľadom na dôvody, vyplývajúce z novely Trestného zákona, vykonanú zákonom č. 40/2024 Z. z., zatiaľ čo odvolania poškodených dôvodné nie sú.

Najvyšší súd považuje za potrebné pripomenúť, že preskúmanému rozsudku predchádzalo prijatie

vyhlásenia obžalovaného o vine. V dôsledku toho nemožno tento výrok napadnúť odvolaním ani dovolaním (s výnimkou zásadného porušenia práva na obhajobu), tento výrok má účinky akoby právoplatnosti a odvolací súd je ním viazaný, a to aj pokiaľ ide o posúdenie spôsobu spáchania činu a jeho následkov a tiež kritérií určujúcich druh a výmeru trestu.

Aj keď medzičasom nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z. novelizujúci Trestný zákon od 6. augusta 2024, ktorého použitie je pre obžalovaného priaznivejšie, najvyšší súd nemohol zasiahnuť do výroku o vine, ktorému predchádzalo súdom prijaté vyhlásenie o vine a vinu obžalovaného inak kvalifikovať, aj keď by to bolo pre obžalovaného priaznivejšie. Aj keď nepriamo, ale správnosti tohto záveru nasvedčuje stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 14/2019 a jeho časť II., podľa ktorého „Súd sa musí v rámci splnenia povinnosti podľa § 34 ods. 5 Trestného poriadku pri poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku presvedčiť, či bol obvinený v skoršom priebehu konania poučený aj o takej úprave trestnej sadzby podľa ustanovení uvedených v treťom a štvrtom odseku bodu I., ktorá v jeho prípade prichádza do úvahy. V prípade negatívneho zistenia súd poučenie vykoná, inak môže byť následne splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (v nadväznosti na § 257 ods. 5 Trestného poriadku). Dotknutú chybu nemožno odstrániť v rámci konania o odvolaní proti výroku rozsudku o treste po prijatí vyhlásenia o uznaní viny, nakoľko obvinenému musí byť novovytvorená možnosť také vyhlásenie neurobiť, pričom trest musí byť uložený v rámci trestnej sadzby súladnej so zákonom.“

Aj keď uvedené stanovisko sa nezaoberá priamo situáciou, ktorá je konkretizovaná v tejto veci, je z neho zrejmé, že súd sa musí v rámci splnenia povinnosti podľa § 34 ods. 5 Trestného poriadku pri poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, keď umožní obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení, presvedčiť, či bol obvinený v skoršom priebehu konania poučený aj o takej úprave trestnej sadzby, ktorá v jeho prípade prichádza do úvahy. V prípade negatívneho zistenia súd poučenie vykoná, inak môže byť následne splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (v nadväznosti na § 257 ods. 5 Trestného poriadku). V prípade zistenia pochybenia, dotknutú chybu nemožno odstrániť v rámci konania o odvolaní proti výroku rozsudku o treste po prijatí vyhlásenia o uznaní viny, nakoľko obvinenému musí byť novovytvorená možnosť také vyhlásenie neurobiť, pričom trest musí byť uložený v rámci trestnej sadzby súladnej so zákonom. Obvinený z hľadiska svojich obhajobných práv musí vedieť, aká v jeho neprospech upravená (sprísnená) sadzba (ak je dôvod na taký postup) sa spája s trestným činom, ktorého sa týka jeho neodvolateľné (ak je prijaté) vyhlásenie, ktoré má (vo vzťahu k takým vyhlásením pokrytému výroku o vine) výrazne obmedzenú preskúmateľnosť (v až dovolacom, teda mimoriadnom opravnom konaní a len na základe dovolania ministra spravodlivosti proti takému rozhodnutiu súdu prvého stupňa). V odvolacom konaní síce možno (samostatne) skúmať výrok o treste, avšak nedostatok poučenia obvineného nemožno napraviť uložením trestu v zákone nezodpovedajúcej (nezvýšenej) trestnej sadzbe (z hľadiska použitej trestnej sadzby je odvolanie nedôvodné, pričom výrok o vine a konanie mu predchádzajúce, resp. jeho chyby prieskum odvolacieho súdu nepokrýva). Riešením je len dovolanie ministra spravodlivosti (ak je indikované porušenie práva na obhajobu dané) a následne (zrušením rozhodnutia v celom rozsahu) vytvorenie podmienok na nové konanie súdu prvého stupňa, s možnosťou obvineného vinu opätovne neuzať alebo uzať ju so znalosťou výslednej trestnej sadzby, ktorej sprísnená úprava v jeho veci prichádza do úvahy.

Zjednodušene povedané, aj z vyššie uvedeného stanoviska trestnoprávneho kolégia a jeho odôvodnenia vyplýva, že ak nemožno odstrániť chybu, ktorá bola zistená a je pokrytá vyhlásením o vine obvineného, túto nemožno napraviť v odvolacom konaní [ale len v dovolacom konaní na základe dovolania ministra spravodlivosti a len pokiaľ odôvodňuje dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku]. Pokiaľ uvedené platí vo vzťahu k zistenému pochybeniu v neprospech obvineného, nemôže „otvorenie výroku o vine“, ktorému predchádza vyhlásenie o vine, odôvodňovať ani skutočnosť svedčiaca v prospech obvineného. Z tohto dôvodu žiadne námietky obžalovaného proti výroku o vine, a to ani vo vzťahu k spochybňovaniu výšky spôsobenej nie sú spôsobilými (úspešnými) odvolacími námietkami v prejednávanej trestnej veci a najvyšší súd sa nimi nezaoberal, pretože na to nemal dostatok právomoci (z dôvodu prijatého vyhlásenia o vine obžalovaného a nemožnosti napadnutia tohto výroku odvolaním).

Najvyšší súd preto, na podklade odvolaní tak obžalovaného, ako aj prokurátora, v prejednávanej trestnej veci zameral svoju prieskumnú právomoc „len“ na výrok o treste a konanie mu predchádzajúce.

Ako už najvyšší súd spomenul, je všeobecne známe, že 6. augusta 2024 nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa okrem iného mení a dopĺňa Trestný zákon, bolo nevyhnutné posúdiť časovú pôsobnosť Trestného zákona v zmysle jeho § 2 a určiť, či trest obžalovanému je potrebné ukladať podľa zákona účinného v čase spáchania činov, pre ktoré bol obžalovaný odsúdený (keďže výrok o vine predchádzalo vyhlásenie o vine obžalovaného) - „starý zákon“, alebo podľa zákona účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu - „nový zákon“.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Páchatelovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatela priaznivejší (§ 2 ods. 2 Trestného zákona).

Z citovaných ustanovení vyplýva, že platí všeobecné pravidlo, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol spáchaný. Z tejto zásady, platí výnimka v tom smere, že neskorší zákon sa použije v prípade, ak je pre páchatela priaznivejší. Aj vtedy však platí zásada, že či už „starý“ alebo „nový“ právnu úpravu možno použiť len ako celok, z jednotlivých zákonov nemožno prihliadať len na tie ustanovenia, ktoré sú pre páchatela priaznivejšie a vzájomne ich kombinovať, a to tak z hľadiska ustanovení osobitnej časti, ako aj časti všeobecnej (primerane R 19/1962, R 35/1962, R 11/1991).

Zároveň však otázku aplikácie § 2 ods. 1 Trestného zákona je potrebné riešiť aj za situácie, keď výrok o vine nie je možné v odvolacom konaní preskúmať, ako je tomu v prípade, že súd prijme vyhlásenie o vine obžalovaného a to za účinnosti „starého“ Trestného zákona a po nadobudnutí účinnosti „nového“ Trestného zákona je potrebné rozhodovať už „len“ o výroku o treste.

Podľa ustálenej súdnej praxe (R 11/1991) podľa citovaného zákonného ustanovenia [§ 16 ods. 1 Trestného zákona (zákona č.140/1961 Zb.)] trestnosťou činu je treba rozumieť nielen možnosť páchatela uznať vinným, ale aj uložiť mu primeraný trest. Podľa dôvodovej správy k §-u 2 zákona č. 300/2005 Z. z. (Trestný zákon) oproti doterajšej právnej úprave [§ 16 ods. 1 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb.)] sa tu zrozumiteľnejšie vyjadruje zásada použitia neskoršieho zákona a ustanovenie odseku 1 sa výslovne dopĺňa aj o trest, ktorý je pre páchatela priaznivejší. Z uvedeného je potom zrejmé, že pojem (respektíve slovné spojenie) „posudzovanie trestnosti činu“ vo svojom širšom význame zahŕňa aj posudzovanie ukladania trestu.

Zjednodušene možno uzavrieť (napokon to vyjadruje aj spojka „a“ obsiahnutá v prvej vete §-u 2 ods. 1 Trestného zákona), že výnimka založená na použití neskoršieho zákona v prípade, ak je pre páchatela priaznivejší platí nielen pri posudzovaní trestnosti činu v užšom slova zmysle (pri rozhodovaní o vine) ale aj pri ukladaní trestu, aj za situácie, že výrok o vine nadobudol právoplatnosť pred účinnosťou „nového“ zákona (primerane už spomínané rozhodnutie publikované v Zbierke pod č. 11/1991).

Aj keď výrok o vine po prijatí vyhlásenia nenadobudol právoplatnosť v pravom slova zmysle, nie je možné tento napadnúť (v rozsahu prijatého vyhlásenia) odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, preto možno hovoriť o istej „relatívnej právoplatnosti“ avšak s jednoznačným účinkom, a to tým, že výrok o vine nepodlieha prieskumu odvolacieho súdu. Tento výklad podporuje aj znenie ustanovenia § 2 ods. 2 Trestného zákona, ktoré pripúšťa použitie druhu trestu podľa nového Trestného zákona popri inak aplikácii „starého“ Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že aj v prejednávanej trestnej veci je potrebné obžalovanému ukladať trest podľa „nového“ Trestného zákona, teda v znení zákona č. 40/2024 Z. z., keďže tento zákon je pre neho priaznivejší.

Obžalovaný bol súdom prvého stupňa uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona, sčasti spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol uznaný vinným z viacerých trestných činov, bolo nevyhnutné ukladať mu úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný [za použitia asperačnej (zostrovacej) zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal minimálne dva úmyselné zločiny (obzvlášť závažné)].

Naviac - obžalovaný bol súdený za trestnú činnosť, ktorú spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to konkrétne za

- pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2016 zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina z 12. februára 2019, sp. zn. 47T/17/2018,
- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina z 15. júla 2020, sp. zn. 48T/6/2020,
- pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina z 30. januára 2023, sp. zn. 55T/27/2022,
- zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 6. júla 2023, sp. zn. 28T/79/2020
- prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina z 3. októbra 2024, sp. zn. 36T/90/2021,

preto mu bolo potrebné - v zmysle podmienok uvedených v § 42 Trestného zákona podľa zásad na zloženie úhrnného trestu - uložiť súhrnný trest.

Najprísnejšie trestným podľa „starého“ zákona bol pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona, v zmysle ktorého bolo možné jeho páchatelovi uložiť trest odňatia slobody od 10 (desať) do 15 (pätnásť) rokov.

S ohľadom na skutkové okolnosti ustálené vo výroku o vine a spočívajúce v tom, že obžalovaný svojim konaním spôsobil v súhrne celkovú škodu na majetku vo výške 7.231.011,05 EUR, teda naďalej spôsobil škodu veľkého rozsahu, podľa „novej“ právnej úpravy (Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z.) zákonným ustanovením, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný je aj naďalej ustanovenie § 221 ods. 4 Trestného zákona, v zmysle ktorého je páchatelovi takéhoto trestného činu možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 3 (tri) do 10 (desať) rokov [konanie obžalovaného by napĺňalo zákonné znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné, ktorých sa zmena trestných sadzieb novelou od 6. augusta 2024, nedotkla]. Vzhľadom na rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný je nepochybne „nová“ právna úprava, ako to už bolo vyššie uvedené, priaznivejšia ako právna úprava „stará“.

Súd prvého stupňa ukladal obžalovanému trest odňatia slobody s použitím mimoriadneho zníženia trestnej sadzby (čo bola aj základná odvolacia námietka zo strany prokurátora), pričom priaznivosť „nového“ Trestného zákona vyplýva aj z toho, že trest odňatia slobody, výmeru ktorej súd prvého

stupňa určil na 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace, je podľa „nového“ Trestného zákona, uložená v rámci zákonnej trestnej sadzby, bez nutnosti použitia moderačného ustanovenia.

Najvyšší súd preto napadnutý rozsudok zrušil v časti vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom opatrení (súč viazaný výrokom o vine, vo vzťahu ku ktorému bolo prijaté vyhlásenie o vine) a sám obžalovanému trest uložil.

V prvom rade bolo pri ukladaní trestu potrebné prihliadnuť na nové ustanovenie § 33a Trestného zákona, podľa ktorého páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatela a jeho pomery. Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatela menej citelne, nesmie byť páchatelovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citelnejšie. Páchatelovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode páchatela, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode páchatela. Pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Medzi základné princípy a pravidlá pri ukladaní trestu v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Ustanovenie § 34 ods. 2 Trestného zákona zároveň upravuje, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal, alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela, alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona tiež pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada nulla poena sine lege sine crimine sine iudicio. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu (zásad personalita trestu) tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Trestného zákona). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých

občanov robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného na to, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne hodnotenie páchatel'a a jeho činu, ale tak právne ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach v rámci hodnotenia osoby páchatel'a, pričom nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

V duchu vyššie uvedeného najvyšší súd konštatuje, že aj s prihliadnutím na zmenu trestných sadzieb a všetky okolnosti prípadu je trest pôvodne uložený súdom prvého stupňa ako trest mimoriadne znížený, správny a zákonný a jeho výmera je adekvátne.

Obžalovanému poľahčovalo, že pred páchaním trestnej činnosti žil riadnym životom [§ 36 písm. j) Trestného zákona], k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona], napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom [§ 36 písm. n) Trestného zákona].

Na strane druhej obžalovanému síce priťažovalo, že spáchal viac trestných činov, avšak priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona nebolo možné konštatovať, pretože úhrnný trest ukladal najvyšší súd aj za použitia takzvanej asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona, pritom podľa ustálenej súdnej praxe (stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod č. 1/2011) platí, že spáchanie zbíhajúceho sa trestného činu sa v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Trestného zákona nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Trestného zákona).

To potom znamená, že u obžalovaného bola zistená prevaha poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi.

Ako to už bolo vyššie uvedené, obžalovanému bolo teda treba ukladať súhrnný trest odňatia slobody s tým, že v jeho prospech svedčali 3 poľahčujúce okolnosti, avšak nie je možné prehliadnuť, že obžalovanému súd ukladá trest za všetku zbiehajúcu sa trestnú činnosť, a to za

- pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2016 zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina z 12. februára 2019, sp. zn. 47T/17/2018,
- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina z 15. júla 2020, sp. zn. 48T/6/2020,
- pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina z 30. januára 2023, sp. zn. 55T/27/2022,
- zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 6. júla 2023, sp. zn. 28T/79/2020
- prečin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona zo spáchania ktorého bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina z 3. októbra 2024, sp. zn. 36T/90/2021,
- pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona v súbehu s pokračovacím prečinom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Trestného zákona, sčasti spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

pričom možno konštatovať, že ide o tak rozsiahlu trestnú činnosť, že je potrebné pôsobiť na obžalovaného trestom uloženým v strede trestnej sadzby. Škoda, ktorú obžalovaný spôsobil, prevyšuje sumu 7 miliónov eur a trestnú činnosť nie je možné bagatelizovať, v tomto smere možno prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora. Avšak hodnotiac všetky činitele pre ukladanie trestu v súlade s úpravou účinnou po 6. auguste 2024, prihliadajúc na už vyššie uvedené poľahčujúce okolnosti, dospel aj najvyšší súd k záveru, že tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie, na nápravu páchatela, ako aj odradenie iných od páchania obdobnej trestnej činnosti postačí trest vymeraný pri strede trestnej sadzby a za primeraný považoval trest v rovnakej výmere ako k nemu dospel súd prvého stupňa, teda trest vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace. A vzhľadom na to, že v zmysle „nového“ Trestného zákona bola trestná sadzba znížená, nebolo nevyhnutné, aby najvyšší súd pristúpil k aplikácii § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, ktorý mal svoje opodstatnenie len za situácie, že trestná sadzba bola stanovená v rozpätí od 10 (desať) do 15 (pätnásť) rokov.

Pokiaľ sa obžalovaný dožadoval nižšieho trestu, najvyšší súd opätovne zdôrazňuje rozsah trestnej činnosti obžalovaného a tým jeho závažnosť, ale aj fakt, že trest, ktorý obžalovanému ukladal, postihol všetku trestnú činnosť, z ktorej bol obžalovaný uznaný vinným. Keďže súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, rozhodol tiež o zrušení výrokov o treste rozsudku Okresného súdu Žilina z 12. februára 2019, sp. zn. 47T/17/2018, rozsudku Okresného súdu Žilina z 15. júla 2020, sp. zn. 48T/6/2020, rozsudku Okresného súdu Žilina z 30. januára 2023, sp. zn. 55T/27/2022, rozsudku Okresného súdu Žilina zo 6. júla 2023, sp. zn. 28T/79/2020, a rozsudku Okresného súdu Žilina z 3. októbra 2024, sp. zn. 36T/90/2021, ako aj všetky ďalšie výroky a rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri splnení podmienok § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Je nepochybné, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal ako štatutárny orgán právnickej osoby, preto na zdôraznenie účelu trestu je potrebné na obžalovaného pôsobiť aj uložením trestu zákazu činnosti

vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu na 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Prieskumu podrobil najvyšší súd aj výrok o ochrannom opatrení, aj keď žiadne odvolanie explicitne proti tomuto výroku nesmerovalo, avšak tento výrok má vo výroku o treste svoj podklad. Preto po zrušení výroku o obligatórnom uložení ochranného dohľadu obžalovanému, tomuto uložil naďalej aj ochranný dohľad, aj keď ide o fakultatívnu možnosť jeho uloženia, súd pripúšťa uložiť ho páchatelovi zločinu, pričom vzhľadom na už zdôrazňovaný rozsah trestnej činnosti, považuje najvyšší súd - na završenie nápravy obžalovaného - jeho uloženie za potrebné a nevyhnutné.

Pokiaľ ide o námietky odvolateľov vo vzťahu k výroku o treste - obom odvolateľom najvyšší súd čiastočne vyhovel. Na strane jednej obžalovanému tým, že fakticky zmiernil trest bez nutnosti mimoriadneho zníženia trestu, keď ukladal a posudzoval trest podľa „novej“ právnej úpravy, na strane druhej prokurátorovi tým, že uložil fakultatívne ochranný dohľad.

V ostatnom najvyšší súd nepovažoval odvolacie námietky, ani prokurátora (na sprísnenie trestu odňatia slobody, uloženie trestu prepadnutia majetku, či sprísnenie trestu zákazu činnosti), ani námietky obžalovaného (poukazujúc na svoj zdravotný stav, či vyšší vek) za odôvodnené.

Pokiaľ ide o odvolania poškodených, najvyšší súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, napriek ustálenému výroku o vine, o ktorej ani najvyšší súd nemal pochybnosti, vzhľadom na vyjadrenia obžalovaného, že časť požičaných peňazí bola vrátená je zrejmé, že pre priznanie uplatnených nárokov na náhradu škody je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Dokazovanie by presahovalo rámec trestného konania, preto - aj napriek tomu, že výška škody bola špecifikovaná v skutkových vetách, je záver súdu prvého stupňa, ktorý poškodených s ich nárokmi na náhradu škody, odkázal na civilný proces, správny a zákonný. Nič na tomto závere nezmenili ani odvolacie námietky poškodených, nakoľko ani tie neodstránili potrebu ďalšieho dokazovania pre riadne priznanie ich nárokov.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.